Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

22. januar 2013*

»EUGFL — Garantisektionen — udgifter, der ikke kan finansieres — forarbejdning af citrusfrugter, bomuld, oksekød og olivenolie — finansiel revision — centrale kontroller — proportionalitet — gentagelsestilfælde — begrundelsespligt«

I sag T-46/09,

Den Hellenske Republik ved V. Kontolaimos, I. Chalkias, S. Charitaki og S. Papaïoannou, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Markoulli og H. Tserepa-Lacombe, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Korogiannakis,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2008/960/EF af 8. december 2008 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) (EUT L 340, s. 99), for så vidt som beslutningen udelukker visse udgifter afholdt af Grækenland fra EF-finansiering,

har

RETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, N.J. Forwood, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og J. Schwarcz,

justitssekretær: fuldmægtig S. Spyropoulos,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 5. juni 2012,

afsagt følgende

* Processprog: græsk.

Dom

Retsforskrifter

1. *Generelle regler for finansiering af den fælles landbrugspolitik*

1 Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 94, s. 13) indeholder de almindelige regler for finansiering af den fælles landbrugspolitik. Denne forordning er blevet ophævet og erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103), som anvendes for udgifter, der afholdes fra den 1. januar 2000 til den 16. oktober 2006 inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik.

2 Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1258/1999 fastsætter, at Kommissionen træffer beslutning om de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som de godkendte betalingsorganer har afholdt, og artikel 7, stk. 3, i samme forordning vedrører beslutning om afslutning af betalingsorganernes regnskaber.

3 Artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999 bestemmer:

»Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.

En afvisning af finansiering kan ikke vedrøre:

a) udgifter som omhandlet i artikel 2, der er afholdt mere end 24 måneder forud for den dato, hvor Kommissionen skriftligt meddeler den pågældende medlemsstat resultaterne af sin efterprøvning

[…]«

4 Artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1258/1999 bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser de fornødne foranstaltninger for:

a) at sikre sig, at de af fonden finansierede foranstaltninger virkelig er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført på behørig måde

b) at forhindre og forfølge uregelmæssigheder

c) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

[…]«

5 Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1) ophæver forordning nr. 1258/1999 og finder anvendelse fra den 1. januar 2007 (artikel 49 i forordning nr. 1290/2005). Dog finder bl.a. artikel 31 om efterprøvende regnskabsafslutning anvendelse fra den 16. oktober 2006 for så vidt angår udgifter, der er afholdt fra den 16. oktober 2006.

6 Artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 indeholder i det væsentlige de samme bestemmelser som artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999.

7 Artikel 8 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 729/70 for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/1999 af 22. oktober 1999 (EFT L 273, s. 5), har følgende ordlyd:

»1. Når Kommissionen som følge af en undersøgelse finder, at udgifterne ikke er afholdt efter EF-reglerne, meddeler den den pågældende medlemsstat sine resultater og de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at reglerne fremtidigt overholdes.

Meddelelsen skal indeholde en henvisning til nærværende forordning. Medlemsstaten skal afgive svar inden for to måneder, og Kommissionen kan ændre sit standpunkt under hensyn hertil. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge besvarelsesfristen.

Efter udløbet af denne frist indkalder Kommissionen til en bilateral drøftelse, og de to parter søger at nå frem til en aftale om de foranstaltninger, der skal træffes, og til en vurdering af, hvor alvorlig overtrædelsen er, og af den finansielle skade, den har påført Det Europæiske Fællesskab. Kommissionen meddeler efter denne drøftelse og efter udløbet af alle frister, som den har fastsat i samråd med medlemsstaterne, efter de bilaterale drøftelser til meddelelse af yderligere oplysninger, eller hvis medlemsstaten ikke accepterer indkaldelsen, efter udløbet af den frist, som Kommissionen har fastsat til medlemsstatens accept af denne indkaldelse, derefter officielt medlemsstaten sine konklusioner under henvisning til Kommissionens beslutning 94/442/EF. Uden at gyldigheden af fjerde afsnit i dette stykke berøres, vurderer Kommissionen i denne meddelelse, hvilke udgifter den har til hensigt at udelukke i medfør af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning […] nr. 729/70.

Medlemsstaterne underretter snarest Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, som [de] har truffet for at sikre, at Fællesskabets regler overholdes, og om datoen for disse foranstaltningers faktiske iværksættelse. Kommissionen vedtager i givet fald en eller flere afgørelser i medfør af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning […] nr. 729/70 for indtil den faktiske dato for de korrigerende foranstaltningers iværksættelse at udelukke de udgifter, der er afholdt, uden at Fællesskabets regler blev overholdt.

2. De beslutninger, der omhandles i [artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999], træffes efter gennemgang af en eventuel rapport, som er udarbejdet af forligsorganet i henhold til Kommissionens beslutning 94/442/EF.«

8 Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90) finder anvendelse fra den 16. oktober 2006, og dens artikel 11, stk. 1-3, fastsætter i det væsentlige samme procedure som i artikel 8 i forordning nr. 1663/95.

2. *Kommissionens retningslinjer*

9 Retningslinjerne for anvendelse af finansielle korrektioner er fastlagt i Kommissionens dok. nr. VI/5330/97 af 23. december 1997 med titlen »Retningslinjer for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen« (herefter »dok. nr. VI/5330/97«).

10 Det fremgår af bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97, der er benævnt »Finansielle følger i forbindelse med regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, på grund af mangelfuld kontrol i medlemsstaterne«, at finansielle korrektioner især beregnes på baggrund af det konstaterede regelstridige forholds omfang, og Kommissionen tager med henblik herpå hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet (bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97, andet afsnit).

11 Bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97 omhandler for det første en metode til vurdering af den finansielle korrektion på basis af »fejl i individuelle sager«. Denne vurderingsmetode dækker punktvise uregelmæssigheder – i givet fald ved ekstrapolering – og fører til en punktvis korrektion. Samme bilag fastsætter for det andet en metode til vurdering af den finansielle korrektion på basis af risici for finansielt tab. Denne vurderingsmetode dækker systemiske uregelmæssigheder og fører til anvendelse af en fast korrektion (bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97, 8.-25. afsnit).

12 Efter den sidstnævnte vurderingsmetode, der er relevant i forbindelse med revisionen af systemerne, anvender Kommissionen faste korrektioner på 2%, 5%, 10% eller 25% af de anmeldte udgifter, på grundlag af omfanget af risikoen for finansielt tab for Fællesskabet som følge af manglende kontrol (bilag 2 til dokument nr. VI/5330/97, 8. afsnit).

13 Kommissionen sondrer mellem to kontrolkategorier (bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97, 14. afsnit).

14 For det første er »hovedkontroller« fysiske og administrative tjek, der er nødvendige for at efterprøve væsentlige forhold, især en ansøgnings berettigelse, mængden og kvalitetskravene inklusive overholdelse af tidsfrister, høstkrav, forpligtelsesperioder osv. De foretages på stedet og ved krydsrevision af uafhængige data såsom matrikelbøger.

15 For det andet er »støttekontroller« administrative operationer, der er nødvendige for korrekt at behandle ansøgninger, såsom efterprøvning af overholdelse af frister for indgivelse af ansøgninger, afsløring af dobbeltansøgninger om den samme støtte, risikoanalyse, pålæggelse af sanktioner og passende tilsyn med procedurerne.

16 Med henblik på beregningen af de udgifter, der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering, fastsætter dok. nr. VI/5330/97 fire korrektionskategorier med fast sats:

— Når kontrolsystemet slet ikke er blevet iværksat eller har været stærkt mangelfuldt, og der foreligger indicier, ofte forekommende uregelmæssigheder og forsømmelighed med hensyn til bekæmpelse af afvigende eller svigagtige fremgangsmåder, skal 25%-satsen finde anvendelse, idet der således foreligger grundlag for at antage, at muligheden for ustraffet at indgive uretmæssige ansøgninger medfører særdeles store tab for EUGFL.

— Når en eller flere hovedkontroller ikke foretages eller foretages så dårligt eller så sjældent, at de er ineffektive med hensyn til at fastslå en ansøgnings retmæssighed eller forebygge uregelmæssigheder, er en korrektion på 10% berettiget, da det med rimelighed kan konkluderes, at der var en høj risiko for udbredt tab for EUGFL.

— Når alle hovedkontroller foretages, men ikke i det antal og med den hyppighed og den grundighed, der er krævet i forordningerne, er en korrektion på 5% berettiget, da det med rimelighed kan konkluderes, at de ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for ansøgningernes retmæssighed, og at risikoen for tab for EUGFL er betydelig.

— Når en medlemsstat har foretaget hovedkontrollerne på passende vis, men helt har undladt en eller flere støttekontroller, er en korrektion på 2% berettiget i betragtning af den lavere risiko for tab for EUGFL og overtrædelsens mindre omfang.

17 I bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97 er det endelig fastsat, at »en medlemsstats undladelse af at forbedre kontrollen bliver alvorligere, hvis Kommissionen allerede har meddelt den de forbedringer, den anser for væsentlige« (bilag 2, 16. afsnit in fine).

18 Dok. AGRI/61495/2002 vedrører Kommissionens behandling inden for rammerne af regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, af gentagelsestilfælde med utilstrækkelige kontrolsystemer og tilsigter at præcisere det i dok. nr. VI/5330/97 omhandlede gentagelsesprincip. Det bestemmer følgende:

»Hvis

— en mangel eller utilstrækkelighed ved et kontrolsystem eller ved en del af det pågældende kontrolsystem har ført til en eller flere beslutninger om finansielle korrektioner i forbindelse med afslutningen af regnskaberne for EUGFL, Garantisektionen, og

— det for en periode efter den periode, for hvilken korrektionen er foretaget, konstateres, at samme mangel stadig består

finder Kommissionen, med forbehold for en undersøgelse af eventuelle korrigerende eller kompenserende foranstaltninger, som medlemsstaten måtte have truffet, at det som følge af den øgede risiko for finansielle tab for EUGFL vil være berettiget at anvende en højere procentsats for den faste korrektion end den, der er anvendt ved den foregående korrektion.

[…]

For at sikre en standardisering af de korrektioner, der er omhandlet i dokument C 3909 af 8. december 1997 (VI/5330/97), når det faktiske omfang af uretmæssige betalinger og dermed størrelsen af Fællesskabets finansielle tab ikke kan fastlægges, vil følgende procentsatser tjene som rettesnor:

[...]

— hvis den foregående korrektion har været på 5%, anvendes en korrektionsprocent på 10% for den nye berørte periode

— hvis den foregående korrektion har været på 10%, anvendes en korrektionsprocent på mindst 15% for den nye berørte periode, afhængigt af hvor alvorlig risikoforøgelsen har været

[…]«

Baggrunden for tvisten

19 Ved beslutning 2008/960/EF af 8. december 2008 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) (EUT L 340, s. 99, herefter »den anfægtede beslutning«), har Kommissionen for så vidt angår Den Hellenske Republik i sektorerne frugt og grønt, bomuld, oksekød, olivenolie og finansrevision udelukket i alt 179 140 594,66 EUR for regnskabsårene 2002-2006 fra EF-finansiering.

20 Årsagerne til de af Kommissionen foretagne korrektioner er gengivet i den sammenfattende rapport AGRI-63130-00-2008 af 11. september 2008 om resultaterne af Kommissionens kontrol i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning, i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999 og artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 (herefter »den sammenfattende rapport«).

21 I den anfægtede beslutning har Kommissionen anvendt følgende korrektioner:

— I sektoren »frugt og grønt – forarbejdning af citrusfrugter«: Der er pålagt to faste korrektioner på 10% på grund af betalinger med check og svagheder i den administrative og regnskabsmæssige kontrol på 2 289 213 EUR for regnskabsåret 2005 og på 385 748 EUR for regnskabsåret 2006.

— I bomuldssektoren: foruden to ubestridte punktvise korrektioner for overskridelse af den berettigede produktion på 4 870 264,97 EUR for regnskabsåret 2003 og på 2 143 945,63 EUR for regnskabsåret 2004 har Kommissionen pålagt to faste korrektioner på 5%, den ene på 27 731 557,37 EUR for regnskabsåret 2002 og den anden på 32 655 464,17 EUR for regnskabsåret 2003.

— I sektoren for oksekødspræmier har Kommissionen anvendt faste korrektioner på grund af svagheder i databasen til identifikation og registrering af kvæg og i kontrollen på stedet på 10% for regnskabsåret 2003, 5% og 10% for regnskabsåret 2004, 5% og 10% for regnskabsåret 2005 og 5% og 10% for regnskabsåret 2006, dvs. en korrektion på i alt 14 341 429,92 EUR.

— I sektoren for støtte til olivenolieproduktion har Kommissionen anvendt faste korrektioner på 10% og 15% for regnskabsårene 2003-2006 på grund af gentagne mangler i kontrollen med oliventræer, møller og udbytter, dvs. i alt 83 641 370,78 EUR.

— I finansrevisionssektoren har Kommissionen for regnskabsåret 2005 pålagt en punktvis korrektion på 4 521 536,62 EUR på grund af manglende overholdelse af betalingsfrister; den har ligeledes pålagt en punktvis korrektion for overskridelse af de finansielle lofter på 6 326 450,77 EUR for regnskabsåret 2004 og på 233 613,43 EUR for regnskabsåret 2005.

Retsforhandlinger og parternes påstande

22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. februar 2009 anlagde Den Hellenske Republik denne sag.

23 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, blev sagen den 30. september 2010 henvist til Femte Afdeling. En ny refererende dommer blev udpeget den 15. februar 2011, og da denne er tilknyttet Anden Afdeling, er sagen følgelig blevet henvist til denne afdeling.

24 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Anden Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. artikel 64 i Rettens procesreglement, anmodet parterne om at besvare visse skriftlige spørgsmål. Parterne har besvaret disse spørgsmål inden for de fastsatte frister. Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål under retsmødet den 5. juni 2012.

25 Den Hellenske Republik har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres eller ændres som nærmere angivet i dens skriftlige indlæg.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Den Hellenske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. *Sagens omfang*

27 I stævningen har Den Hellenske Republik med henblik på annullation af den anfægtede beslutning fremsat tolv anbringender. De to første anbringender vedrører sektoren for forarbejdning af citrusfrugter. Det tredje anbringende vedrører bomuldssektoren. Det fjerde, femte og sjette anbringende vedrører oksekødssektoren. Det syvende, ottende og niende anbringende vedrører olivenoliesektoren, og det tiende, elvte og tolvte anbringende vedrører sektoren for finansrevision.

28 Under retsmødet tilkendegav Den Hellenske Republik, at den frafaldt det fjerde og det syvende anbringende om, at Kommissionen ikke var kompetent ratione temporis, og om en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet på grund af den urimeligt lange sagsbehandlingstid vedrørende henholdsvis oksekøds- og olivenoliesektoren.

29 Den Hellenske Republik har ligeledes frafaldet det femte og det ottende anbringende om en tilsidesættelse af fristen på 24 måneder som omhandlet i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, vedrørende henholdsvis oksekøds- og olivenoliesektoren.

30 Vedrørende finansrevisionssektoren har Den Hellenske Republik frafaldet det tolvte anbringende vedrørende undersøgelsen med referencen FA/2006/137/GR om begrundelsesmangel. Endvidere har den vedrørende det tiende anbringende om undersøgelsen med referencen FA/2005/70/GR om korrektioner i forbindelse med for det første dårligt stillede områder, for det andet omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer og for det tredje supplerende betalinger i oksekødssektoren tilkendegivet, at den udelukkende opretholder dette anbringende vedrørende dårligt stillede områder.

31 Endelig har Den Hellenske Republik frafaldet sin påstand om ændring af den anfægtede beslutning.

32 Dette er blevet tilført retsmødeprotokollen.

2. *Det første og det andet anbringende om de anvendte korrektioner i sektoren »frugt og grønt – forarbejdning af citrusfrugter«*

Fællesskabslovgivning

33 Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter (EFT L 297, s. 49) har indført en finansiel støtteordning for producenter, som navnlig er baseret på kontrakter mellem på den ene side producentorganisationer, der er anerkendt eller foreløbigt anerkendt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager (EFT L 297, s. 1), og på den anden side forarbejdningsvirksomheder eller lovligt oprettede sammenslutninger eller foreninger heraf.

34 Kommissionens forordning (EF) nr. 2111/2003 af 1. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 2202/96 (EUT L 317, s. 5) fastsætter i artikel 7, stk. 1, litra f), at der i kontrakterne bl.a. anføres den pris, der skal betales producentorganisationen for råvaren, eventuelt differentieret efter sort og/eller kvalitet og/eller leveringsperiode, og at betaling finder sted ved bank- eller girooverførsel.

35 I henhold til artikel 24, stk. 1, litra d), i forordning nr. 2111/2003 træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at kontrollere de bøger fra producentorganisationerne og forarbejdningsvirksomhederne, der er omhandlet i artikel 25 og 26, og deres overensstemmelse med de bogføringskrav, som ifølge den nationale lovgivning gælder for producentorganisationer og forarbejdningsvirksomheder.

36 Artikel 27 i forordning nr. 2111/2003 om kontrol har følgende ordlyd:

»1. For hver producentorganisation, der leverer appelsiner, mandariner, klementiner, satsumas, citroner, grapefrugter og pomeloer til forarbejdning, foretages følgende kontroller for hvert produkt og hvert produktionsår:

[…]

b) administrativ kontrol og regnskabskontrol af mindst:

   i) 5% af de producenter, som har indgået kontrakter, for at kontrollere, om der er overensstemmelse for hver producent mellem arealer, samlet høst, den mængde, som er leveret til producentorganisationen, den mængde, der er leveret til forarbejdning, og de i artikel 23 fastsatte støttebetalinger og de modtagne betalinger

      […]

c) administrativ kontrol og regnskabskontrol for at fastslå, om der er overensstemmelse mellem de mængder, som producenter i henhold til artikel 15, stk. 1 og 2, har leveret til producentorganisationen, de mængder, der er leveret til forarbejdning, de i artikel 17, stk. 2, omhandlede leveringsattester, de mængder, der ansøges om støtte for, og de i artikel 23 fastsatte støttebetalinger og betalingerne fra forarbejdningsvirksomheden

2. For virksomheder, der forarbejder appelsiner, mandariner, klementiner, satsumas, citroner, grapefrugter og pomeloer, foretages følgende kontroller for hvert anlæg, hvert produkt og hvert produktionsår:

a) administrativ kontrol og regnskabskontrol af mindst:

i) 5% af de partier, der er modtaget i henhold til de to kontrakttyper (kortfristede eller flerårige kontrakter) for at fastslå, at de pågældende mængder er omfattet af en kontrakt og af leveringsattester som omhandlet i artikel 17, stk. 2, den nøjagtige identifikation af det anvendte transportmiddel og overholdelsen af de minimumskvalitetskrav, der er fastsat i bilag I

[…]

c) administrativ kontrol og regnskabskontrol for på grundlag af salgsfakturaerne og købsfakturaerne og på grundlag af regnskabsoplysningerne at fastslå, at den mængde færdigvarer, der er fremstillet af de modtagne råvarer, og de mængder færdigvarer, der er købt, stemmer overens med de mængder færdigvarer, der er solgt

[…]«

37 Bilag 16 til Kommissionens dok. nr. 17933/2000 fastsætter hovedkontrollerne og støttekontrollerne i citrusfrugtsektoren. Det nævnte bilag fastsætter seks hovedkontroller, heriblandt kontrol af, om bøgerne har været ført korrekt og er i overensstemmelse med de regnskaber, der af national lovgivning var pålagt producentorganisationerne og forarbejdningsvirksomhederne.

Den sammenfattende rapport

38 I forbindelse med undersøgelsen med referencen FV/2006/315/GR gennemførte Kommissionens tjenestegrene kontrolundersøgelser i Grækenland fra den 3. til den 7. april 2006. Efter en skriftveksling blev der afholdt et bilateralt møde mellem Kommissionen og de græske myndigheder den 27. februar 2007. Ved skrivelse af 10. januar 2008 underrettede Kommissionen de græske myndigheder om sine konklusioner. Efter udtalelse fra forligsorganet af 19. juni 2008 meddelte Kommissionen sin endelige beslutning ved skrivelse af 21. august 2008.

39 I den sammenfattende rapport blev visse svagheder afsløret i forbindelse med den administrative og regnskabsmæssige kontrol i henhold til artikel 27, stk. 1, litra b), og i), og stk. 1, litra c), i forordning nr. 2111/2003 og artikel 27, stk. 2, litra a), og i), og stk. 2, litra c), i forordning nr. 2111/2003. Endvidere angiver den sammenfattende rapport, at kontrolundersøgelserne i henhold til artikel 24, stk. 1, litra d), i samme forordning i mindst ét tilfælde ikke var blevet gennemført i overensstemmelse med forskrifterne i fællesskabslovgivningen. Det blev i øvrigt konstateret, at den dokumentation, som skulle ledsage disse kontrolundersøgelser, ofte manglede. Disse mangler skyldtes hovedsageligt manglende klare retningslinjer og de pågældende inspektørers manglende kendskab til bogføring. Kommissionens tjenestegrene fandt, at disse svagheder vedrørte materielle aspekter ved kontrolsystemet, og at den manglende eller utilstrækkelige udførelse af kontrollerne medførte en øget risiko for EUGFL. Kommissionen konstaterede, at tilsvarende mangler bl.a. var blevet opdaget i forbindelse med en undersøgelse af forarbejdningen af citrusfrugter i 2003.

40 Det fremgår endvidere af Kommissionens tjenestegrenes konstateringer, at en af betalingerne fra en forarbejdningsvirksomhed til producentorganisationen blev gennemført ved check, mens denne type betaling skal ske via bank- eller girooverførsel, og at dette tidligere havde været genstand for

Kommissionens kommentarer. Det fremgår ligeledes af den sammenfattende rapport, at de inspektører, der havde gennemført kontrolundersøgelserne, ikke havde kendskab til de fællesskabsretlige og nationale krav på dette område.

41 Kommissionen fandt, at hovedkontrollerne, i henhold til retningslinjerne i dok. nr. VI/5330/97, ikke var blevet gennemført i overensstemmelse med det antal og den strenghed, der var fastsat i de relevante forordninger, og at denne mangel endvidere var tilbagevendende. Kommissionen konstaterede, at den foregående korrektion var på 5%, og anvendte i den foreliggende sag en fast korrektion på 10% for regnskabsårene 2005 og 2006, idet den berørte periode gik fra den 30. august 2004 til og med produktionsåret 2004/2005.

Rettens bemærkninger

42 Den Hellenske Republik har fremsat et første anbringende om urigtig fortolkning og anvendelse af Kommissionens retningslinjer i dok. nr. VI/5330/97 og nr. 17933/2000 og et andet anbringende om en urigtig vurdering af de faktiske forhold og uforholdsmæssige korrektioner.

Første anbringende om urigtig fortolkning og anvendelse af dok. nr. VI/5330/97 og nr. 17933/2000

43 Den Hellenske Republik har for det første gjort gældende, at hovedkontrollerne er blevet gennemført. Blandt de identificerede svagheder udgør kun de, der vedrører kontrol af de førte bøger og af deres overensstemmelse med den regnskabsmæssige kontrol, en hovedkontrol. Korrektionen burde derfor ikke overstige 2%.

44 Retten konstaterer, at Kommissionen i den foreliggende sag har anvendt de pågældende finansielle korrektioner navnlig på grund af svaghederne i den i artikel 24 og 27 i forordning nr. 2111/2003 omhandlede administrative og regnskabsmæssige kontrol.

45 For det første fremgår det nemlig af den sammenfattende rapport, at disse svagheder især er konstateret vedrørende efterprøvningen i henhold til artikel 24, stk. 1, litra d), i forordning nr. 2111/2003 af kontrollen af producentorganisationernes og forarbejdningsvirksomhedernes bøger og deres overensstemmelse med de bogføringskrav, som er pålagt i den nationale lovgivning. Det skal påpeges, at denne type kontrol defineres som en hovedkontrol i bilag 16 til dok. nr. 17933/2000, hvilket i øvrigt ikke bestrides af Den Hellenske Republik.

46 For det andet er de faste korrektioner ligeledes blevet pålagt på grund af manglerne vedrørende de administrative og regnskabsmæssige kontroller, der er omhandlet i artikel 27 i forordning nr. 2111/2003. Disse kontroller udgør ligeledes hovedkontroller. De har nemlig bl.a. til formål at kontrollere overensstemmelsen mellem de mængder, der er leveret til forarbejdning, og støttebetalingerne, og på grundlag af salgsfakturaerne og købsfakturaerne og på grundlag af regnskabsoplysningerne at fastslå, at den mængde færdigvarer, der er opnået eller købt, stemmer overens med mængden af solgte færdigvarer. Det drejer sig således om kontrolundersøgelser, der kræves for at kontrollere de materielle overensstemmelsesforhold.

47 I lyset af bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97 og bilag 16 til dok. nr. 17933/2000 er det således med føje, at Kommissionen fandt, at de i den foreliggende sag påpegede svagheder vedrørte hovedkontroller.

48 Med hensyn til den anvendte korrektionssats anførte Kommissionen, at de konstaterede svagheder i hovedkontrollerne var genstand for en foregående korrektion på 5%, og i lyset af disse svagheders tilbagevendende karakter ændrede den den faste korrektionssats til 10%.

49 I den forbindelse skal det påpeges, at det i lyset af retningslinjerne i dok. nr. VI/5330/97 er muligt for Kommissionen at anvende en fast korrektion, når det ikke er muligt præcist at fastslå det af Fællesskabet lidte tab (Domstolens dom af 24.4.2008, sag C-418/06 P, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3047, præmis 136).

50 Med henblik på beregningen af de udgifter, som der ikke ydes fællesskabsfinansiering til, fastsætter dok. nr. VI/5330/97 en fast sats på 5% af udgifterne, når alle hovedkontrollerne foretages, men ikke i det antal og med den hyppighed og den grundighed, der er krævet i forordningerne, da det med rimelighed kan konkluderes, at de ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for ansøgningernes retmæssighed, og at risikoen for tab for EUGFL er betydelig (jf. præmis 14 og 16 ovenfor).

51 Dette er tilfældet i den foreliggende sag, da det drejer sig om svagheder, der er konstateret med hensyn til hovedkontrollerne, som ikke er foretaget med den grundighed, der er krævet i forordningerne, og det ikke alene drejer sig om undladelse af støttekontroller.

52 Det er således med urette, at Den Hellenske Republik har gjort gældende, at satsen på 2% burde have været anvendt i den foreliggende sag. Klagepunktet vedrørende urigtig fortolkning og anvendelse af Kommissionens retningslinjer i dok. nr. VI/5330/97 og nr. 17933/2000 kan derfor ikke tages til følge.

53 Den Hellenske Republik har for det andet gjort gældende, at en fordobling af korrektionssatsen savner retsgrundlag, og har bestridt de konstaterede manglers tilbagevendende karakter.

54 For det første har Den Hellenske Republik gjort gældende, at ingen lovtekster omhandler begrebet »gentagne overtrædelser«, som for første gang var fastsat i dok. AGRI/60637/2006, som ikke finder anvendelse på regnskabsårene 2005/2006.

55 Denne argumentation kan ikke tiltrædes.

56 Det skal nemlig bemærkes, at artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning nr. 1258/1999 og artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 (jf. præmis 3 og 6 ovenfor) fastsætter, at Kommissionen tager hensyn til den begåede overtrædelses grovhed ved vurderingen af det beløb, der skal udelukkes efter konstateringen af uregelmæssigheder.

57 De pågældende tilbagevendende uregelmæssigheder kan således anses for en skærpende faktor, der kan berettige forhøjelsen af den pålagte finansielle korrektion. Den omhandlede forhøjelse kan i den forbindelse anses for en retsakt, der vedtages i forbindelse med fastsættelsen af den samlede sats for den korrektion, som skal anvendes på Den Hellenske Republik (jf. i denne henseende Domstolens dom af 21.1.1999, sag C-54/95, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 35, præmis 13).

58 Klagepunktet om, at hensyntagen til de konstaterede manglers tilbagevenden savner et passende retsgrundlag i de gældende lovbestemmelser, må derfor forkastes.

59 De regler, som Kommissionen har fastsat i sine retningslinjer, nemlig i dok. nr. VI/5330/97, AGRI/61495/2002 og AGRI/60637/2006, er endvidere egnede til at fungere som ramme for konsekvenserne af konstateringen af de konstaterede uregelmæssigheders tilbagevenden.

60 Den Hellenske Republiks udtalelse om, at gentagne overtrædelser som skærpende omstændighed for første gang var fastsat i dok. AGRI/60637/2006, er urigtig. Dels fastsætter bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97, at »[e]n medlemsstats undladelse af at forbedre kontrollen bliver alvorligere, hvis Kommissionen allerede har meddelt den de forbedringer, den anser for væsentlige«. Dels vedrører dok. AGRI/61495/2002, som Den Hellenske Republik henviser til i stævningen, Kommissionens behandling inden for rammerne af regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, af tilfælde af gentagne mangler eller utilstrækkeligheder ved et kontrolsystem og præciserer princippet tilbagevendende mangler, der er omhandlet i dok. nr. VI/5330/97. Dokumentet fastsætter i det

væsentlige, at hvis samme mangel stadig består, er en højere sats for den faste korrektion end den, der er anvendt ved den foregående korrektion, mulig, og at hvis den foregående korrektion har været på 5%, anvendes en sats på 10% for den nye berørte periode (jf. præmis 18 ovenfor).

61 Klagepunktet om manglende retsgrundlag for en forhøjelse af korrektionen i tilfælde af gentagelse af de konstaterede uregelmæssigheder må derfor forkastes.

62 Den Hellenske Republik har for det andet gjort gældende, at det for at fastslå en gentagen mangel er nødvendigt nøjagtigt at konstatere de samme svagheder som tidligere. Dette er, ifølge Den Hellenske Republik, ikke tilfældet i den foreliggende sag, eftersom systemet som helhed er blevet forbedret, og en korrektion ikke kan forhøjes, hvis visse grunde til korrektionen er forsvundet.

63 Det skal i den forbindelse bemærkes, at for at fastslå en gentagelse af de konstaterede mangler har Kommissionen bl.a. henvist til undersøgelsen FV/302/2003 vedrørende forarbejdningsordningen for citrusfrugter (bilag 4 til stævningen), som har givet anledning til Rettens dom af 11. juni 2009, Grækenland mod Kommissionen (sag T-33/07, Sml. II, s. 74, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 56-58). I forbindelse med undersøgelse FV/302/2003 blev der konstateret mangler i bl.a. den administrative og regnskabsmæssige kontrol, navnlig hvad angår efterprøvningen af overensstemmelsen mellem oplysningerne i producentorganisationernes og forarbejdningsvirksomhedernes bøger og den i den nationale lovgivning pålagte regnskabsmæssige opfølgning, bl.a. på grund af manglende instruktioner fra Opekepe (græsk organ for udbetaling og kontrol af Fællesskabets udviklings- og garantistøtte) til præfekturerne (nomos) og det kontrolansvarlige personales manglende erfaring (jf. Kommissionens dokument af 4.3.2003 om konklusionerne af undersøgelsen FV/302/2003, navnlig punkt 8, samt dommen i sagen Grækenland mod Kommissionen, præmis 58).

64 Disse svagheder, der er konstateret i forbindelse med undersøgelsen FV/302/2003, og dem, der er konstateret i den foreliggende sag, er imidlertid ensartede, som det fremgår af den sammenfattende rapport (jf. præmis 39 ovenfor), og som forligsorganet har konstateret.

65 Som Kommissionens tjenestegrene endvidere har konstateret, vedrører de svagheder, der er opdaget i forbindelse med de administrative og regnskabsmæssige kontroller, materielle aspekter ved kontrolsystemet, og deres manglende eller utilstrækkelige gennemførelse indebærer en høj risiko for EUGFL (jf. præmis 39 ovenfor). Disse svagheder har således været afgørende for anvendelsen af den korrektionssats, som er genstand for forhøjelse (jf. i denne retning Rettens dom af 28.9.2011, sag T-352/05, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 327).

66 Heraf følger, at manglerne er af samme art, vedrører den samme sektor (citrusfrugter), kan tilregnes den samme medlemsstat og blev anset for afgørende for anvendelsen af den korrektionssats, som er genstand for forhøjelse. Kommissionen har således ikke begået fejl, da den konstaterede disse manglers tilbagevendende karakter.

67 For så vidt som Den Hellenske Republik lægger resultaterne af undersøgelsen FV/2004/312 om støtteordningen til forarbejdning af tomater til grund for at anfægte, at der er tale om gentagelsestilfælde, skal det påpeges, at det pågældende gentagelsestilfælde, således som Kommissionen har understreget, og som det fremgår af den sammenfattende rapport, der indeholder et sammendrag af Kommissionens standpunkt før forligsproceduren, ikke er baseret på resultaterne af den nævnte undersøgelse, men på resultaterne af undersøgelsen FV/302/2003 om forarbejdning af citrusfrugter.

68 Den Hellenske Republiks argument om, at der ikke er tale om gentagne svagheder, skal derfor forkastes.

69 Endvidere skal argumentet om, at der er gennemført forbedringer, hvilket er til hinder for at konstatere gentagelsestilfælde, ligeledes forkastes. Den Hellenske Republik gør generelt gældende, at systemet er forbedret, uden at godtgøre, at de pågældende forbedringer vedrører de afgørende mangler i denne sag. Den nævner desuden Kommissionens konklusioner, der er opstillet i forbindelse med undersøgelsen FV/2004/312 om forarbejdning af tomater, som ikke er relevant i den foreliggende sag (jf. præmis 67 ovenfor).

70 Argumenterne om, at de finansielle korrektioner ikke kunne forhøjes i dette tilfælde, skal derfor forkastes.

71 For det tredje har Den Hellenske Republik gjort gældende, at forhøjelsen af korrektionen ikke må være automatisk og skal være begrundet, hvilket ikke er tilfældet i denne sag.

72 Med hensyn til spørgsmålet, om dette argument kan antages til realitetsbehandling, påpeger Retten, at det er formuleret i stævningens punkt 18 og derfor kan antages til realitetsforhandling, i modsætning til hvad Kommissionen har gjort gældende i duplikken.

73 For så vidt angår argumentets materielle indhold bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at i den særlige sammenhæng, hvori beslutninger om regnskabsafslutning udarbejdes, må en beslutnings begrundelse anses for at være tilstrækkelig, når den medlemsstat, beslutningen er rettet til, har været snævert inddraget i beslutningens tilblivelse, og når den således kendte grundene til, at Kommissionen ikke fandt, at det omtvistede beløb skulle afholdes af EUGFL (Jf. bl.a. Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-263/98, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 6063, præmis 98, og af 9.9.2004, sag C-332/01, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 7699, præmis 67, samt Rettens dom af 30.9.2009, sag T-55/07, Nederlandene mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 125).

74 I den foreliggende sag fremgår det af sagens akter, at Den Hellenske Republik har været snævert inddraget i den anfægtede beslutnings tilblivelse, og at spørgsmålet om tilbagevendende svagheder anførtes i forbindelse med forligsproceduren, især i Kommissionens skrivelse af 10. januar 2008, i protokollen fra mødet den 4. april 2007, i udtalelsen fra forligsorganet og i den sammenfattende rapport. Det fremgår således af sagens akter, at Den Hellenske Republik kender de oplysninger, der har begrundet den pågældende forhøjelse, og i særdeleshed de uregelmæssigheder, der er genstand for korrektioner, den tidligere beslutning om finansiel korrektion, den tidligere korrektionssats og den anvendte forhøjelse samt den øgede risiko for finansielt tab for EUGFL.

75 Argumentet om manglende begrundelse for forhøjelsen af korrektionerne skal således ligeledes forkastes og dermed det første anbringende i sin helhed.

Det andet anbringende om urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og pålæggelse af uforholdsmæssig finansiel korrektion

76 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at de administrative kontroller og regnskabskontrollerne i henhold til artikel 24 og 27 i forordning nr. 2111/2003 er blevet gennemført med en højere procentsats end hvad der foreskrives i disse bestemmelser, selv om kontrollernes sporbarhed ikke er påvist.

77 Retten minder om, at EUGFL udelukkende finansierer interventioner, der foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget (Domstolens dom af 6.3.2001, sag C-278/98, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 1501, præmis 38, og af 24.2.2005, sag C-300/02, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1341, præmis 32, samt Rettens dom af 14.2.2008, sag T-266/04, Spanien mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 97).

78 Med hensyn til reglerne for bevisbyrde på området regnskabsafslutning bemærkes det desuden, at det ikke påhviler Kommissionen, med henblik på at godtgøre, at der foreligger en tilsidesættelse af bestemmelserne vedrørende de fælles markedsordninger for landbruget, udtømmende at godtgøre, at de nationale myndigheder har udført en mangelfuld kontrol, eller at de tal, som medlemsstaterne har meddelt, er fejlagtige, men Kommissionen skal fremlægge et bevis for, at den har en begrundet og rimelig tvivl med hensyn til denne kontrol eller disse tal. Denne lempelse af beviskravet til Kommissionen skyldes, at en medlemsstat har bedre adgang til at indsamle og kontrollere de oplysninger, der er nødvendige for afslutningen af EUGFL-regnskaberne, og at staten følgelig skal føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for, at dens kontrol eller tal er rigtige, og efter omstændighederne for, at Kommissionens påstande er forkerte (Domstolens dom af 11.1.2001, sag C-247/98, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 1, præmis 7-9, og af 19.6.2003, sag C-329/00, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 6103, præmis 68).

79 I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne, i særdeleshed af protokollen fra det bilaterale møde, at de konstaterede mangler i de administrative og regnskabsmæssige kontroller ikke er blevet modsagt af dokumenterede beviser, som kunne støtte Den Hellenske Republiks argument.

80 Det fremgår ligeledes af forligsorganets udtalelse, at Den Hellenske Republiks forklaringer, hvorefter de omhandlede kontroller var blevet gennemført, men var dårligt dokumenteret, ikke støttes af håndgribelige beviser. Den Hellenske Republik har selv erkendt, at kontrollernes sporbarhed ikke er umiddelbart synlig. Den har ligeledes erkendt manglerne vedrørende undersøgelsespligten i forbindelse med regnskabskontrollerne.

81 Den Hellenske Republik har endvidere anført, at den har vedtaget nye direktiver i 2006 med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler.

82 Det er imidlertid tilstrækkeligt at konstatere, at et sådant argument ikke kan afhjælpe den utilstrækkelighed af kontrollerne, der er konstateret for de pågældende tidligere produktionsår i den foreliggende sag.

83 Det er således ikke godtgjort, at Kommissionens konstateringer vedrørende de svagheder, der blev opdaget i forbindelse med de administrative og regnskabsmæssige kontroller, er fejlagtige, og at korrektionerne ikke er behørigt begrundede i denne henseende.

84 Den Hellenske Republik har for det andet gjort gældende, at betalingen med check kun vedrørte et enkelt tilfælde, og at den faste korrektion på 10% er uforholdsmæssig.

85 I lyset af det, der er fastslået vedrørende de tidligere undersøgte administrative og regnskabsmæssige kontroller, er det tilstrækkeligt at anføre, at konstateringen af en betaling med check ikke har udgjort det eneste grundlag for korrektionerne i den foreliggende sag.

86 Den Hellenske Republiks argumenter til støtte for, at den korrektion, der er pålagt på grund af betalingen med check, var uforholdsmæssig, skal derfor forkastes.

87 Det andet anbringende skal derfor forkastes i sin helhed.

88 Det fremgår af det ovenstående, at Den Hellenske Republik ikke har fremført noget argument, der kan rejse tvivl om den anfægtede beslutnings lovlighed for så vidt angår pålæggelsen af de faste korrektioner på 10% vedrørende sektoren for forarbejdning af citrusfrugter.

3. *Det tredje anbringende om de anvendte korrektioner i bomuldssektoren*

Fællesskabslovgivning

89 Støtten til bomuldsproduktionen reguleres navnlig af Rådets forordning (EF) nr.1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktionen (EFT L 148, s. 3), som ophæver Rådets forordning (EF) nr. 1554/95 af 29. juni 1995 om fastsættelse af almindelige regler for støtteordningen vedrørende bomuld og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2169/81 (EFT L 148, s. 48). Forordning nr. 1051/2001 træder i henhold til artikel 23 i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, dvs. den 1. juni 2001, og den anvendes fra den 1. september 2001.

90 I henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning nr. 1051/2001 strækker produktionsåret sig fra den 1. september til den 31. august.

91 I henhold til artikel 11, litra d), og artikel 12, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1051/2001 skal egreneringsvirksomhederne for at opnå støtte til bomuldsproduktion dokumentere, at den leverede bomuld er omfattet af en arealangivelse som omhandlet i ovennævnte forordnings artikel 16, stk. 2.

92 I henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 1051/2001 indfører producentmedlemsstaterne en ordning med angivelse af de tilsåede arealer, navnlig for at sikre, at oprindelsen af den bomuld, hvortil der ansøges om støtte, er sandsynlig.

93 For at opfylde miljømålsætningerne bør medlemsstaterne fastsætte og gennemføre de miljøforanstaltninger, som de finder passende med hensyn til anvendelsen af landbrugsjord til bomuldsdyrkning (13. betragtning til forordning nr. 1051/2001). Således bestemmer artikel 17 i forordning nr. 1051/2001:

»1. Med henblik på bomuldssektoren fastsætter medlemsstaterne:

— foranstaltninger til miljøforbedring, navnlig dyrkningsmetoder, der kan reducere de negative virkninger på miljøet

— forskningsprogrammer med henblik på udvikling af dyrkningsmetoder, der i højere grad er forenelige med miljøet

— midler til at oplyse producenterne om resultaterne af denne forskning og om de gavnlige virkninger af de pågældende dyrkningsmetoder.

2. Medlemsstaterne træffer de miljøforanstaltninger, de anser for passende under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for de landbrugsarealer, der anvendes til bomuldsproduktion. Endvidere træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at indskærpe over for producenterne, at det er nødvendigt at overholde miljøbestemmelserne.

3. Medlemsstaterne begrænser eventuelt de arealer, som er berettigede til støtte til produktion af ikke-egreneret bomuld, på grundlag af objektive kriterier, som de fastsætter vedrørende:

— landbruget i de regioner, for hvilke bomuldsproduktionen har betydning

— de pågældende arealers jordklimaforhold

— forvaltningen af vand, der anvendes til kunstvanding

— omdrift og dyrkningsteknikker, som kan forbedre miljøet.

4. Inden den 31. december sender Den Hellenske Republik og Kongeriget Spanien Kommissionen en rapport om miljøsituationen i bomuldssektoren og virkningerne af de nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1, 2 og 3.«

94 Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for bomuld (EUT L 210, s. 10) ophæver Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 af 3. maj 1989 om gennemførelsesbestemmelser til støtteordningen for bomuld (EFT L 123, s. 23), og finder i henhold til dens artikel 19 anvendelse fra den 1. september 2001.

95 Artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1591/2001 vedrørende erklæringer om det tilsåede areal fastsætter:

»Inden den frist, der er fastsat af medlemsstaten, indsender alle bomuldsproducenter i EF et skema for ansøgning om arealstøtte, der er fastsat som led i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, i form af en erklæring om de tilsåede arealer for det kommende produktionsår. Den eller de pågældende marker identificeres i overensstemmelse med den ordning for markidentifikation, der er fastsat i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

Om nødvendigt indgiver producenten inden den frist, der er fastsat af medlemsstaten, dog senest den 31. maj inden det pågældende produktionsår, en korrigeret erklæring, der tager hensyn til de faktisk tilsåede arealer.«

96 Artikel 17 i forordning nr. 1591/2001 fastsætter, at for produktionsåret 2001/2002 anses de erklæringer om tilsåede arealer, som er omhandlet i artikel 8 i forordning nr. 1201/89, og som er indgivet inden den 1. september 2001, for at svare til de erklæringer om tilsåede arealer, som er omhandlet i artikel 9 i forordning nr. 1591/2001.

97 Artikel 13 i forordning nr. 1591/2001 om kontrolbestemmelser bestemmer i den version, der fandt anvendelse fra den 1. september 2001 til den 23. august 2002, følgende:

»1. Det af producentmedlemsstaten udpegede organ efterprøver:

a) at erklæringerne vedrørende bomuldsarealerne er nøjagtige, idet der gennemføres en kontrol på stedet, som mindst omfatter 5% af erklæringerne

[…]

f) at de marker, der er nævnt i kontrakterne, svarer til dem, som producenterne har anmeldt i deres erklæringer om bomuldsarealer, ved hjælp af krydskontrol.

2. I tilfælde af uregelmæssigheder i den i artikel 9 omhandlede arealerklæring og med forbehold af anvendelsen af sanktioner, jf. artikel 14, stk. 1, ydes støtten for den mængde bomuld, for hvilken alle de øvrige betingelser er opfyldt.

3. I tilfælde af at kontrollen varetages af flere organer, opretter medlemsstaten et koordineringssystem.«

98 Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/2002 af 19. august 2002 om ændring af forordning nr. 1591/2001 (EUT L 223, s. 3), som finder anvendelse fra den 23. august 2002, erstatter i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1591/2001, bestemmelsen litra a), med følgende ordlyd:

»at erklæringerne vedrørende bomuldsarealerne er nøjagtige, idet der senest den 15. november i det pågældende produktionsår gennemføres kontrol på stedet, som omfatter mindst 5% af erklæringerne«.

Den sammenfattende rapport

99 I forbindelse med undersøgelserne med referencerne OT/2003/01/GR og OT/2003/03/GR gennemførte Kommissionen kontrolundersøgelser i Grækenland henholdsvis fra den 31. marts til den 4. april 2003 og fra den 20. oktober til den 24. oktober 2003, vedrørende bomuldsstøtteordningen for produktionsårene 2001/2002 og 2002/2003. Efter en udveksling af korrespondance blev der holdt et bilateralt møde mellem Kommissionen og de græske myndigheder den 8. december 2005. Ved skrivelse af 3. juli 2007 underrettede Kommissionen de græske myndigheder om sine konklusioner. Efter udtalelsen fra forligsorganet af 21. januar 2008 meddelte Kommissionen sin endelige beslutning ved skrivelse af 6. august 2008.

100 Foruden konstateringerne om overskridelse af den berettigede produktion indberettede Kommissionens tjenestegrene mangler i kontrollen, som er gengivet i den sammenfattende rapport.

101 For det første fandt Kommissionens tjenestegrene vedrørende det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (herefter »IFKS«), at selv om erklæringerne om arealer tilsået med bomuld omfattedes af erklæringen om arealer i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, var de to systemers forenelighed ikke tilstrækkeligt sikret, sådan som dette allerede var konstateret for produktionsårene 1997/98 til 2000/2001, i særdeleshed følgende punkter:

— Der er konstateret uoverensstemmelser mellem de forskellige dokumenter (kontrakter mellem landbrugere og egreneringsvirksomheder, IFKS-erklæringer om bomuldsarealer), som åbenbart ikke var blevet opdaget af de græske myndigheder, og som rejste tvivl om krydskontrollens effektivitet og følgelig om selve troværdigheden af de oplysninger, der er anvendt af egreneringsvirksomhederne til at kontrollere, at den leverede bomuld var omfattet af en erklæring om arealer.

— Kommunikationen mellem de ansvarlige organer for IFKS-databasen og de ansvarlige for produktionsstøtten til bomuld ansås for i vidt omfang utilstrækkelig; Opekepes tjenester rådede kun over oplysningerne om bomuld i arealerklæringerne, hvilket ikke gjorde det muligt at dække risikoen for underrapportering af bomuldsarealerne; den myndighed, der er ansvarlig for IFKS, har heller ikke anmeldt anomalier til den ansvarlige myndighed for bomuld i 2001/2002 og 2002/2003, til trods for, at telemåling påviste arealer, som ikke var anmeldt eller anmeldt fejlagtigt.

102 Vedrørende kontrollen af miljøforanstaltningerne påpegede den sammenfattende rapport for det andet, at ændringen af bomuldsstøtteordningen i 2001 har indført miljøforanstaltninger, hvis karakter og kontrol- og sanktionsordning skulle defineres af medlemsstaten. Det blev fastslået, at Den Hellenske Republik bl.a. havde indført begrænsning af produktionsarealet, fastsættelse af maksimalt udbytte og overholdelse af en adfærdskodeks, herunder obligatorisk omdrift.

103 Kommissionens tjenestegrene kritiserede den manglende kontrolordning vedrørende miljøforanstaltningerne og den manglende anvendelse af sanktionsforanstaltningerne. Navnlig ansås den administrative kontrol af, at det maksimale udbytte, der er fastsat for hver producent, ikke overskrides, for utilstrækkelig. Ligeledes skulle kontrollen på stedet af arealerne, der er gennemført efter den sidste høst og dermed for sent til at efterprøve sandsynligheden af det anmeldte udbytte, have været rettet mod opdagelse af ikke-anmeldte bomuldsarealer og kontrol af overholdelsen af adfærdskodeksen. Eksempelvis blev kun de anmeldte bomuldsarealer kontrolleret, hvilket ikke gjorde det muligt at opdage bomuldsmarker, der var anmeldt med hvede eller en anden afgrøde. Endelig blev det anført, at der ikke var gennemført kontrol af overholdelsen af adfærdskodeksen.

104 I forbindelse med udtalelsen af 21. januar 2008 opfordrede forligsorganet Kommissionen til at sikre, at under hensyntagen til datoen for ikrafttrædelse af miljøforanstaltningerne i denne støtteordning kunne foreneligheden med disse bestemmelser påberåbes som et juridisk bindende kriterium for at yde fællesskabsstøtte til bomuld dyrket i løber af produktionsåret 2001 /2002.

105 Kommissionens tjenestegrene meddelte i skrivelse af 6. august 2008 deres endelige beslutning, hvori den foreslåede korrektion opretholdtes. De understregede, at den 1. september var datoen for produktionsårets begyndelse, hvilket ikke betyder, at kontrollerne af arealerne (og navnlig af miljørestriktionerne) er valgfrie det første år, idet samtlige støtteberettigende kriterier vedrørende transaktioner, som finder sted før markedsføring, skal kontrolleres før produktionsårets begyndelse. Kommissionens tjenestegrene understregede ligeledes, at indholdet i diskussionerne om ændring af bomuldsstøtteordningen var kendt før den 1. juni 2001, og at de græske myndigheder har truffet det bevidste valg at anvende artikel 17, stk. 3, i forordning nr. 1051/2001 fra og med det første produktionsår, ved at vedtage en ministerbeslutning i februar 2001, som bl.a. fastsætter obligatorisk omdrift og reduktion af arealer tilsået med bomuld, hvilket ikke har givet anledning til nogen kontrol hos landbrugerne.

106 Vedrørende kontrol på stedet af arealer fastslog Kommissionens tjenestegrene for det tredje, at for produktionsåret 2001/2002 var udvælgelsen af de bedrifter, der skulle kontrolleres i henhold til bomuldsstøtteordningen, ikke baseret på en risikoanalyse, idet den tilfældige udvælgelsesmetode ikke er tilpasset de risici, der er forbundet med dette produktionsår (opdagelse af ikke-anmeldte bomuldsarealer, opdagelse af overtrædelser af god landbrugspraksis). Selv om udvælgelsesproceduren synes at være blevet ændret for produktionsåret 2002/2003, bedømtes denne procedure som utilfredsstillende, da den tog hensyn til risici, der ikke er relateret til bomuld (udvælgelse i IFKS) og ikke gjorde det muligt i tilstrækkelig grad at tage hensyn til atypisk udbytte, der konstateredes i løbet af produktionsåret. Følgelig blev det fastslået, at de ændringer, der var indført i udvælgelsesmetoden, ikke i tilstrækkelig grad havde forbedret ordningen, så den dækkede de risici, der er forbundet med, at et for lille antal arealer anmeldtes.

107 Videre blev kontrollerne på stedet anset for at være gennemført for sent og for ikke at gøre det muligt at fastlægge grænserne for talrige små bomuldsmarker, der ofte kun bestod af en ændring til andre bomuldssorter, hvis forskelle ses på bladene og frugten, mens målingen af det dyrkede areal kun kan foretages med tilstrækkelig kvalitet, hvis afgrøden stadig befinder sig på det pågældende område, i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i forbindelse med IFKS. Endvidere var det først den 22. januar 2008, efter forligsorganets opfordring, at de græske myndigheder meddelte oplysningerne vedrørende datoerne for gennemførelse af kontrollerne på stedet, hvoraf der ifølge Kommissionen ikke følger en pålidelig angivelse af andelen af for sene kontroller, idet et stort antal datoer (mindst 16 tilfælde) var usandsynlige. Ud over disse uoverensstemmelser synes forekomsten af alt for sene kontroller (efter januar måned) at være bekræftet for fem præfekturer i 2001/2002 og syv præfekturer i 2002.

108 Envidere konstaterede Kommissionen ligeledes, at instruktionerne til kontrollørerne i 2001/2002 ikke foreskrev nogen formalisering af målingerne eller nogen sporbarhed vedrørende accepterede tekniske tolerancer, og at dette knap nok var blevet forbedret i 2002/2003, da Opekepe begyndte at gennemføre kontrollen på stedet.

Rettens bemærkninger

109 Den Hellenske Republik har vedrørende bomuldssektoren fremført et anbringende om, at den faste korrektion på 5%, der blev anvendt på skatteårene 2002 og 2003, er vilkårlig og uforholdsmæssig, og om, at der er sket en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

110 Dette anbringende er opdelt i fem led. Med første og andet led gøres gældende, at den finansielle korrektion er uforholdsmæssig, med tredje, fjerde og femte led gøres gældende, at Kommissionens konstateringer vedrørende henholdsvis manglerne i IFKS, miljøforanstaltningerne og kontrollen på stedet af arealer er urigtige.

111 Retten behandler tredje, fjerde og femte led, før den behandler de to første led i det foreliggende anbringende.

Tredje led om den påståede fejlagtige karakter af Kommissionens konstateringer vedrørende manglerne i IFKS

112 Den Hellenske Republik har anfægtet Kommissionens konstateringer om manglerne i IFKS og gjort gældende, at krydskontrollerne er effektive. Den har beskrevet den procedure, hvorved producenterne anmelder dyrkede arealer til IFKS, og påpeget, at bomuldsstøtten ikke er forbundet med arealet, men udbetales i forhold til den mængde bomuld, som producenterne leverer til egreneringsfabrikken. Denne mængde er kontrolleret. Den Hellenske Republik har tilføjet, at det forhold, at IFKS var behæftet med visse mangler, således som forklaret i den til Kommissionen fremsendte skrivelse af 26. november 2004, på ingen måde har påvirket regelmæssigheden af betalingerne til modtagerne.

113 Retten erindrer om, at harmoniseringen af ordningen for støtte til bomuldsproduktionen med IFKS blev indført med forordning nr. 1201/89, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1740/97 af 5. september 1997 (EFT L 244, s. 1), for at styrke forvaltningen og kontrollen af ordningen og undgå risiko for dobbelt betaling for de samme arealer. Niende betragtning til forordning nr. 1591/2001, som ophævede forordning nr. 1201/89, fastsætter ligeledes, at for at sikre, at oprindelsen af den bomuld, hvortil der ansøges om støtte, er sandsynlig, er det nødvendigt at kunne identificere de arealer, hvor der dyrkes bomuld, ved hjælp af den ordning for markidentifikation, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1). Dette indebærer, at de to systemer kommunikerer og muliggør udveksling af oplysninger, bl.a. gennem krydskontrol som foreskrevet i artikel 13, stk. 1, litra f), i forordning nr. 1591/2001 (jf. præmis 97 ovenfor).

114 Det fremgår af retspraksis, at den medlemsstat, over for hvilken Kommissionen har begrundet sin beslutning, hvori det konstateres, at den kontrol, der er foretaget som led i anvendelsen af funktionsreglerne for EUGFL, Garantisektionen, er mangelfuld eller slet ikke har fundet sted, ikke kan afkræfte Kommissionens konstateringer, uden at medlemsstaten underbygger sine påstande med elementer, der godtgør eksistensen af et pålideligt og funktionsdygtigt kontrolsystem. Såfremt medlemsstaten ikke fører bevis for, at Kommissionens konstateringer er urigtige, udgør disse forhold, der kan give anledning til alvorlig tvivl med hensyn til indførelsen af et passende og effektivt system af foranstaltninger til overvågning og kontrol (Domstolens dom af 13.7.2000, sag C-46/97, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 5719, præmis 58).

115 I den foreliggende sag har Den Hellenske Republik ikke på detaljeret måde anfægtet de konstaterede mangler i det omhandlede kontrolsystem. Den har begrænset sig til at gøre gældende, at manglerne i IFKS ikke har påvirket regelmæssigheden af betalingerne til modtagerne, og at de kontroller, den har foretaget, var tilstrækkelige, da de vedrørte de mængder bomuld, som producenterne leverede til egreneringsfabrikken, samt udbyttet.

116 Sådanne kontroller er imidlertid ikke tilstrækkelige til at afhjælpe de i den sammenfattende rapport påviste mangler (jf. præmis 101 ovenfor). Det bemærkes i den forbindelse, at hvor der ved en forordning er indført særlige kontrolforanstaltninger, har medlemsstaterne pligt til at anvende disse, uden at det er nødvendigt at tage stilling til rigtigheden af en argumentation om, at et andet kontrolsystem ville være mere effektivt (Domstolens dom af 21.3.2002, sag C-130/99, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3005, præmis 87).

117 Med hensyn til de identificerede mangler i markkontrollen henviser Den Hellenske Republik til den til Kommissionen fremsendte skrivelse af 26. november 2004, hvori det bl.a. er anført, at disse mangler kunne forklares ved fejl i optegnelsen af arealer, idet resultaterne af kontrollerne på stedet indførtes i den sammenfattende fil vedrørende kontrollerne, der efterfølgende ligger til grund for opdateringen af den datafil, der vedrører kontrollen på stedet (punkt 27 i skrivelsen af 26.11.2004).

118 Det må følgelig fastslås, at Den Hellenske Republik således har redegjort for grundene til de konstaterede fejl uden at påvise, at Kommissionens konstateringer var urigtige og uden at fjerne den eksisterende tvivl med hensyn til kontrolsystemets effektivitet.

119 Endelig har Den Hellenske Republik hævdet, at »arealerklæringens nøjagtighed« er blevet et kriterium for støtteberettigelse efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 486/2002, der finder anvendelse fra og med produktionsperioden 2002/2003, og som derfor ikke finder anvendelse i den foreliggende sag.

120 Retten skal i den henseende bemærke, at erklæringen om bomuldsarealerne er foreskrevet i artikel 9 i forordning nr. 1591/2001 (jf. præmis 95 ovenfor) før ændringen af den nævnte forordning ved forordning nr. 1486/2002, og at den i øvrigt allerede var fastsat i artikel 8 i forordning nr. 1201/89, som ændret ved forordning nr. 1740/97 (jf. præmis 96 ovenfor). Kontrollen af, om erklæringerne om bomuldsarealerne er nøjagtige gennem en kontrol på stedet, som omhandler mindst 5% af erklæringerne, er ligeledes fastsat i artikel 13 i forordning nr. 1591/2001 (jf. præmis 97 ovenfor) før ændringen af den nævnte forordning ved forordning nr. 1486/2002 og forud herfor i artikel 12 i forordning nr. 1201/89. Den ændring, der er indført ved forordning nr. 1486/2002, består blot i en præcisering af, at kontrollen på stedet skal foretages senest den 15. november i det pågældende produktionsår (jf. præmis 98 ovenfor).

121 Dette argument er følgelig ugrundet.

122 Dette anbringendes tredje led skal derfor forkastes.

Fjerde led om den påståede urigtige karakter af Kommissionens konstateringer vedrørende miljøforanstaltningerne

123 Retten erindrer om, at ændringen af bomuldsstøtteordningen i 2001 ved artikel 17 i forordning nr. 1051/2001, indførte en forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe de miljøforanstaltninger, de anser for passende (jf. præmis 93 ovenfor). Den Hellenske Republik har for at gennemføre disse foranstaltninger pålagt en begrænsning af produktionsarealet, fastsættelse af et maksimalt udbytte og overholdelse af en adfærdskodeks, herunder obligatorisk omdrift af afgrøder. Den Hellenske Republik vedtog disse foranstaltninger ved ypourgikes apofaseis (ministerielle bekendtgørelser) af 28. februar 2001 og 4. og 10. maj 2001, der, som Den hellenske Republik har understreget, blev vedtaget efter en omfattende dialog med producenterne.

124 Den Hellenske Republik har for det første gjort gældende, at resultaterne af kontrollerne ikke kunne opdages umiddelbart, da miljøforanstaltningerne blev vedtaget i 2001.

125 Retten bemærker med hensyn til den foreliggende sag, at Kommissionen ved at pålægge den faste korrektion på 5% på grund af utilstrækkeligheden af kontrollen af miljøkravene ikke sætter spørgsmålstegn ved, om de vedtagne miljøforanstaltninger er effektive eller velbegrundede, men derimod ved den manglende kontrol af, om de er blevet overholdt siden deres vedtagelse. Den Hellenske Republiks argumentation om, at de vedtagne miljøforanstaltninger kræver en vis tid, før deres effektivitet kan registreres, er således uden relevans i den foreliggende sag.

126 Den Hellenske Republik har endvidere hævdet, at kontrollen med overholdelsen af miljøforanstaltningerne fandt sted på passende vis.

127 Retten bemærker imidlertid, at denne påstand ikke underbygges af sagens akter.

128 Vedrørende kontrollen af udbyttet har Den Hellenske Republik anført at have gennemført kontrol ved telemåling for at kontrollere udbyttet i områder, hvor der var observeret overskridelser. Det fremgår imidlertid af den sammenfattende rapport, at for produktionsåret 2001/2002 var der ikke indgivet nogen oplysninger, og at de indgivne oplysninger for produktionsåret 2002/2003 viser, at kun 7,5% af tilfældene af atypisk udbytte var blevet kontrolleret. Den Hellenske Republik har endvidere henvist til metoden med beregning af det gennemsnitlige udbytte i de tre foregående år og til kontrol af udbyttet pr. tønde land. Disse argumenter påviser imidlertid ikke, at der er foretaget kontroller, der gør det muligt i det enkelte tilfælde at efterprøve, om modtagerne havde opfyldt de forpligtelser, der pålægges ved de pågældende foranstaltninger. Som Kommissionen har påpeget, har støtten således kunnet ydes til producenter, som ikke nødvendigvis har overholdt miljøforanstaltningerne.

129 Selv om Den Hellenske Republik for det andet har påberåbt reduktionen af bomuldsarealerne, har den ligeledes ikke godtgjort, at der er gennemført individuelle kontroller i denne henseende.

130 For det tredje vedrørende kontrollen af god landbrugspraksis har Den Hellenske Republik selv, under forligsproceduren, anført, at den direkte kontrol heraf var vanskelig for ikke at sige umulig at gennemføre. Den har anført at have indført indikatorer, bl.a. foranstaltninger som vejledende tilladt produktion, der tilsigter en fuldstændig kontrol med henblik på begrænsning af anvendelsen af pesticider og kunstgødning. Det drejer sig imidlertid om indførelsen af almindelige foranstaltninger til forbedring af miljøindikatorerne, som ikke godtgør, at der er gennemført en individuel kontrol pr. producent af overholdelsen af de indførte foranstaltninger.

131 Den Hellenske Republiks argument om, at kontrollen med overholdelsen af miljøforanstaltningerne er blevet gennemført på passende vis, skal derfor forkastes.

132 Den Hellenske Republik har i øvrigt i replikken fremhævet forligsorganets forbehold med hensyn til muligheden for på allerede sået bomuld at anvende de miljøforanstaltninger, der er indført ved artikel 17 i forordning nr. 1051/2001, som finder anvendelse fra den 1. september 2001.

133 Retten erindrer om, at i forbindelse med udtalelsen af 21. januar 2008 anmodede forligsorganet Kommissionen om at sikre, at foreneligheden med disse bestemmelser – under hensyntagen til tidspunktet for de miljømæssige vilkårs ikrafttræden i denne støtteordning – kunne påberåbes som et juridisk bindende kriterium for ydelse af fællesskabsstøtten i produktionsåret 2001/2002.

134 Kommissionen fastholdt i sin endelige beslutning, at artikel 17 i forordning nr. 1051/2001 fandt anvendelse på de af Den Hellenske Republik vedtagne miljøforanstaltninger med hensyn til produktionsåret 2001/2002. Ifølge Kommissionen markerer datoen den 1. september 2001 indledningen af produktionsåret for bomuld sået i 2001 og markedsført i efteråret 2001, men ikke desto mindre skal samtlige kriterier for støtteberettigelse, som vedrører transaktioner før markedsføringen, herunder såning, kontrolleres før produktionsårets begyndelse.

135 Retten konstaterer, at Den Hellenske Republik ikke har anfægtet dette ræsonnement. Den Hellenske Republik har nemlig kun i replikken henvist til forligsorganets forbehold uden at fremføre et underbygget argument som svar på Kommissionens argument.

136 For så vidt som Den Hellenske Republiks argument, som ikke fremgår af stævningen, kan anses for at henvise til klagepunktet vedrørende miljøforanstaltningerne og dermed for at kunne realitetsbehandles som omhandlet i artikel 48, stk. 2, i procesreglementet, må det fastslås, at argumentet på ingen måde er underbygget.

137 Endvidere skal argumentet om, at de detaljerede foranstaltninger i forordning nr. 1051/2001 endnu ikke var kendte forkastes. Den Hellenske Republik har nemlig selv vedtaget miljøforanstaltningerne og har ikke anfægtet, at disse miljøforanstaltninger fandt umiddelbar anvendelse. Den Hellenske Republik har derimod gjort gældende, at disse foranstaltninger allerede var omfattet af tilstrækkelig kontrol, hvilket indebærer, at de var anvendelige. Eftersom Den Hellenske Republik havde besluttet at vedtage disse foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af forordning nr. 1051/2001 fra produktionsåret 2001/2002, burde den kontrollere bomuldsproducenternes overholdelse af dem. Som Kommissionen har fremhævet i svaret på et skriftligt spørgsmål fra Retten, fremgår det af betragtningerne til Kommissionens forordning (EF) nr. 1398/2002 af 31. juli 2002 om fastsættelse for produktionsåret 2001/2002 af den faktiske produktion af ikke-egreneret bomuld i Grækenland og den deraf følgende reduktion af målprisen og om fravigelse for produktionsåret 2001/2002 af visse forvaltningsbestemmelser og regler for ydelse af støtte i Grækenland (EUT L 203, s. 24), at de græske myndigheder selv har anset iagttagelsen af de i artikel 17, stk. 3, i forordning nr. 1051/2001 foreskrevne miljøforanstaltninger for et kriterium for at opnå støtte i produktionsåret 2001/2002.

138 Spørgsmålet om kontrol af miljøforanstaltningerne i perioden før den 1. september 2001 vedrører kun produktionsåret 2001/2002 og udgør derfor kun en del af klagepunktet vedrørende miljøforanstaltningerne, som ligger til grund for den faste korrektion, som ligeledes omhandler produktionsåret 2002/2003.

139 Endelig er det, i modsætning til hvad Den Hellenske Republik har hævdet, uden i øvrigt at underbygge sit argument, med føje, at Kommissionen har vurderet, at kontrollerne i forbindelse med miljøforanstaltningerne udgjorde hovedkontroller som omhandlet i bilag 2 til dok. nr. VI/5330/97. Sådanne kontroller vedrører de fysiske og administrative tjek, der er nødvendige for at efterprøve væsentlige forhold, i det foreliggende tilfælde med hensyn til produktionsarealet, fastsættelsen af et maksimalt udbytte og overholdelsen af god landbrugsskik, der er besluttet af Den Hellenske Republik i overensstemmelse med artikel 17 i forordning nr. 1051/2001.

140 Heraf følger, at det foreliggende anbringendes fjerde led skal forkastes.

Femte led om den påståede urigtige karakter af Kommissionens konstateringer vedrørende kontrollen af arealer på stedet

141 For det første har Den Hellenske Republik bestridt, at kontrollerne på stedet fandt sted for sent. Den har anført, at forordning nr. 1051/2001 og nr. 1591/2001 ikke fastsætter en sidste dato for gennemførelsen af kontrollerne på stedet af 5% af arealerne, idet datoen 15. november først blev fastsat som sidste dato fra 2003 ved forordning nr. 1486/2002. Den Hellenske Republik har gjort gældende, at hvis kontrollen skal finde sted på et passende tidspunkt, dvs. på et tidspunkt, der sikrer, at det kontrollerede areal er blevet tilsået med bomuld, kan den gennemføres, så længe bomuldsstilken stadig er til stede på jordloddet, dvs. i august, oktober eller januar eller indtil den følgende vårsåning. Den Hellenske Republik har tilføjet, at databasen for kontroller på stedet ikke angiver noget tidspunkt, da dette ikke krævedes i henhold til forordningerne. Den har fremhævet, at protokollerne henviser til den dato, hvor kontrollen er gennemført, at det fremgår af dem, at kontrollerne hovedsageligt har fundet sted fra august til november, og at få kontroller fandt sted derefter.

142 Det skal i denne henseende bemærkes, at i henhold til artikel 13, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1591/2001 skal det efterprøves, om erklæringerne vedrørende bomuldsarealerne er korrekte, ved en kontrol på stedet.

143 Som Den Hellenske Republik har anført, fastsatte forordning nr. 1591/2001 før den 23. august 2002, som er ikrafttrædelsesdatoen for forordning nr. 1486/2002, der fastsætter, at kontrollerne på stedet skal gennemføres senest den 15. november i det pågældende produktionsår, ikke en frist for fuldførelsen af disse kontroller. Med andre ord finder fristdatoen 15. november anvendelse fra produktionsåret 2002/2003.

144 I produktionsåret 2001/2002 skulle disse kontroller imidlertid være gennemført inden for en passende frist, således som Den Hellenske Republik har medgivet (jf. i denne retning dom af 11.6.2009, Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 196), dvs. på et tidspunkt, som med sikkerhed kan fastsættes, og som sikrer, at det kontrollerede areal er blevet tilsået med bomuld, således før eller under høsten.

145 Den 22. januar 2008, efter forligsorganets opfordring, indgav de græske myndigheder oplysningerne vedrørende tidspunkterne for gennemførelsen af kontrollerne på stedet. Som Kommissionen har konstateret, gjorde disse oplysninger det imidlertid ikke muligt at få kendskab til den kronologiske fordeling af kontrollerne på stedet og indeholdt ingen pålidelig angivelse af andelen af kontroller, der var foretaget for sent. Visse angivne datoer var endvidere inkonsekvente, og nogle kontroller var gennemført særlig sent (efter januar) i fem præfekturer i 2001/2002 og syv præfekturer i 2002.

146 Ifølge retspraksis (dommen af 9.9.2004 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 73 ovenfor, præmis 51) påhviler det den pågældende medlemsstat at føre det mere detaljerede og fuldstændige bevis for kontrollerne og i givet fald for, at Kommissionens beregninger er urigtige.

147 Den Hellenske Republik har, efter at have anført, at der ikke fandtes nogen datoangivelse i databasen for kontroller på stedet, fremlagt kontroldatoerne, hvoraf der dels fremgår visse inkonsekvenser (nogle datoer angiver årene 1901 eller 1902), dels at kontroldatoerne undertiden er senere end januar i det pågældende produktionsår.

148 Selv om bomuldsstilkene, som Den Hellenske Republik har gjort gældende, kan bevidne, at der dyrkes bomuld, er det i denne henseende med rette, at Kommissionen har konstateret, at hverken de nøjagtige grænser for markerne eller disses udbytte med sikkerhed kunne fastlægges på grundlag af disse bomuldsstilke. Den sidste dato for at gennemføre kontrollerne på stedet er i øvrigt blevet fastsat til den 15. november i det pågældende produktionsår i henhold til forordning nr. 1486/2002.

149 Den Hellenske Republik har endvidere i bilag 2 til replikken vedlagt oplysninger, som viser, at størstedelen af kontrollerne fandt sted frem til november for de to produktionsår. Kommissionen har imidlertid gjort gældende, at disse oplysninger ikke er blevet fremsendt til den under den administrative procedure, der førte til vedtagelse af den anfægtede beslutning, hvilket bekræftes af Den Hellenske Republiks svar på en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse og spørgsmål fra Retten under retsmødet. Retmæssigheden af en kommissionsbeslutning skal imidlertid vurderes i forhold til de oplysninger, som Kommissionen kunne råde over på det tidspunkt, da den vedtog den (jf. i denne retning Rettens dom af 15.12.2011, sag T-232/08, Luxembourg mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 54 og 55, og af 14.2.2012, sag T-267/06, Italien mod Kommissionen, præmis 46-48; jf. analogt Domstolens dom af 22.12.2008, sag C-333/07, Regie Networks, Sml. I, s. 10807, præmis 81). Disse oplysninger, der er indgivet af Den Hellenske Republik, kan følgelig ikke tages i betragtning med henblik på at vurdere retmæssigheden af den anfægtede beslutning.

150 Heraf følger, at det ikke er lykkedes Den Hellenske Republik at påvise, at Kommissionens konstateringer i denne forbindelse er urigtige. Som Kommissionen har anført, udgør spørgsmålet om for sene kontroller endvidere og under alle omstændigheder kun et af klagepunkterne vedrørende de hovedkontroller, som ligger til grund for den faste korrektion (jf. præmis 101-108 ovenfor).

151 Den Hellenske Republik har for det andet gjort gældende, at risikoanalysen blev foretaget, og at den førte til udelukkelse af en mængde bomuld af ukendt oprindelse. Forbedringen af datasystemet og kontrollen i realtid af bomuldsleveringerne til egreneringsfabrikkerne havde bidraget til at forbedre proceduren for udvælgelse af stikprøver og dermed risikoanalysen.

152 Dette argument afkræfter imidlertid ikke Kommissionens konstateringer, hvorefter risikoanalysen for produktionsåret 2001/2002 byggede på en tilfældig udvælgelse af en opdelt population, som ikke er anvendelig med hensyn til de risici, der er forbundet med det pågældende produktionsår. Den Hellenske Republik har heller ikke for produktionsåret 2002/2003 godtgjort den urigtige karakter af Kommissionens konstateringer, som er sammenfattet ovenfor i præmis 106 og 108.

153 Dette anbringendes femte led skal derfor ligeledes forkastes.

154 Heraf følger, at den anfægtede finansielle korrektion på 5% under disse omstændigheder ikke kan anses for at være fastsat på grundlag af en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

Første og andet led om den finansielle korrektions uforholdsmæssige karakter

155 I forbindelse med dette anbringendes første led har Den Hellenske Republik gjort gældende, at den faste korrektion på 5%, som er mere end fordoblet i forhold til de foregående korrektioner på 2%, er uforholdsmæssig, da der ikke er taget hensyn til den sene ændring af bomuldsstøtteordningen i 2001 i henhold til forordning nr. 1051/2001, der blev offentliggjort i juni, dvs. midt i dyrkningsperioden. Den Hellenske Republik har understreget, at der ikke fandtes nogen overgangsbestemmelser, som begrænsede omkostningerne til den nye metode til beregning af medansvar og har betonet størrelsen af de omkostninger, som de vedtagne foranstaltninger medførte.

156 Retten erindrer om, at Kommissionen kan nægte at finansiere samtlige de afholdte udgifter, hvis den konstaterer, at der ikke foreligger tilstrækkelige kontrolmekanismer (jf. bl.a. Domstolens dom af 18.5.2000, sag C-242/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3421, præmis 122).

157 I det foreliggende tilfælde fremgår det, at de af Kommissionen påpegede mangler vedrører væsentlige dele af kontrolsystemet samt udførelsen af kontrollen, som er af grundlæggende betydning for at fastsætte, at udgifterne er berettigede, således at det med rimelighed kan konkluderes, at risikoen for tab for EUGFL er betydelig.

158 Heraf følger, at ved i den foreliggende sag at pålægge en fast korrektion på kun 5% af de pågældende udgifter, på trods af, at de af de græske myndigheder foretagne kontroller ikke opfyldte kravene i fællesskabsbestemmelserne, har Kommissionen ikke tilsidesat proportionalitetsprincippet (jf. i denne retning Rettens dom af 24.3.2011, sag T-184/09, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis).

159 Argumentet om ændringen i henhold til forordning nr. 1051/2001 afkræfter ikke denne konstatering. Det skal nemlig bemærkes, at forpligtelserne vedrørende IFKS og kontrollen på stedet af arealerne forelå i henhold til tidligere lovgivning (jf. præmis 113 ovenfor). Forordning nr. 1051/2001 har derfor ikke ændret de omstændigheder, for hvilke der er konstateret mangler i den foreliggende sag. Som det tidligere er påpeget (jf. præmis 137 ovenfor), skulle Den Hellenske Republik, for så vidt som den havde besluttet at vedtage miljøforanstaltningerne med henblik på gennemførelsen af forordning nr. 1051/2001 fra og med produktionsåret 2001/2002, kontrollere bomuldsproducenternes overholdelse af dem.

160 Den Hellenske Republiks argument om ændringen af den pågældende ordning skal derfor forkastes.

161 Endelig kan omkostningerne til de foranstaltninger, der er vedtaget på grund af denne nye forordning, ikke gøre de påpegede mangler berettigede og kan derfor ikke tages i betragtning med henblik på at bedømme, om den pågældende finansielle korrektion er uforholdsmæssig eller ej.

162 De argumenter, der er fremført til støtte for dette anbringendes første led, godtgør således ikke, at den pågældende korrektion er uforholdsmæssig.

163 I forbindelse med dette anbringendes andet led har Den Hellenske Republik gjort gældende, at Kommissionen selv har konstateret forbedringer i løbet af perioden 2002-2003, og at korrektionen for den nævnte periode således burde have været lavere end den, som blev besluttet for perioden 2001-2002.

164 Retten påpeger imidlertid, at selv om Kommissionen i skrivelsen af 17. juli 2004 konstaterede forbedringer vedrørende produktionsåret 2002/2003, har den ligeledes i den samme skrivelse konstateret mangler vedrørende kontrollen på stedet af arealer og vedrørende IFKS, som Kommissionen har anset for væsentlige principielle svagheder. Disse mangler fremgår ligeledes af den sammenfattende rapport.

165 Alene den omstændighed, at der er konstateret forbedringer, medfører således ikke, at Den Hellenske Republik kan hævde, at korrektionssatsen på 5% skulle have været nedsat.

166 Den Hellenske Republik har følgelig ikke påvist, at den faste korrektion på 5% af de pågældende udgifter var uforholdsmæssig.

167 Det fremgår af alt det ovenstående, at det tredje anbringende vedrørende den faste korrektion, der er anvendt i bomuldssektoren, skal forkastes i sin helhed.

4. *Sjette anbringende om de korrektioner, der er anvendt i sektoren for oksekødspræmier og betaling af ekstensiveringsbeløb*

Fællesskabslovgivning

168 Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21) regulerer ydelsen af præmier i denne sektor.

Kontroller

169 Forordning nr. 3508/92 fastsætter, at hver enkelt medlemsstat opretter et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger. I sjette betragtning hedder det, at for at de indsamlede oplysninger kan forvaltes og udnyttes med henblik på kontrol af støtteansøgningerne, er det nødvendigt, at der oprettes effektive databaser, som navnlig gør det muligt at foretage krydskontrol.

170 Artikel 1, stk. 1, litra b), i ovennævnte forordning nr. 3508/92 fastsætter bl.a., at hver medlemsstat opretter et IFKS, der skal anvendes på præmie- og betalingsordningerne for oksekødsproducenter.

171 I overensstemmelse med artikel 2 i forordning nr. 3508/92 omfatter det integrerede system forskellige elementer, bl.a. en database, et system til identifikation og registrering af dyrene, støtteansøgninger og et integreret kontrolsystem. Artikel 3 i forordning nr. 3508/92 fastsætter bl.a., at der i databasen for hver landbrugsbedrift indlæses oplysningerne fra støtteansøgningerne.

172 I henhold til artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning nr. 3508/92 gennemfører medlemsstaten administrativ kontrol af støtteansøgningerne, og foruden den administrative kontrol foretages der kontrol på stedet af et udsnit af landbrugsbedrifterne.

173 Med hensyn til disse kontroller fastsætter artikel 15 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT L 327, s. 11), følgende:

»Administrativ kontrol og kontrol på stedet foretages på en sådan måde, at der sikres en effektiv efterprøvning af, om betingelserne for at opnå støtte er opfyldt.«

174 Artikel 16 i forordning nr. 2419/2001 fastsætter:

»Den administrative kontrol, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning […] nr. 3508/92, omfatter navnlig:

a) krydskontrol af de anmeldte marker og dyr for at undgå, at en og samme støtte uberettiget ydes flere gange for samme kalenderår eller produktionsår, og for at undgå uberettiget kumulering af støtte under EF-støtteordninger, der er knyttet til arealanmeldelser

b) krydskontrol ved hjælp af den elektroniske database til efterprøvning af retten til støtte.«

175 Artikel 25 i forordning nr. 2419/2001 fastsætter:

»1. Kontrollen på stedet omfatter alle de dyr, for hvilke der er indgivet støtteansøgning under de støtteordninger, der skal kontrolleres, og, for kvægstøtteordningernes vedkommende, tillige de dyr, der ikke er anmeldt.

2. kontrollen på stedet omfatter navnlig:

a) efterprøvning af, at det antal dyr, der forefindes på bedriften, og for hvilke der er indgivet støtteansøgning, og det antal kvæg, der ikke er anmeldt, svarer til det antal dyr, der er indført i listerne, og for kvægs vedkommende, til det antal, der er meddelt til den elektroniske database

b) for så vidt angår kvægstøtteordningerne, efterprøvning af

— at de i listerne indførte oplysninger og meddelelserne til den elektroniske database er rigtige, ved stikprøvekontrol af bilag såsom købs- og salgsfakturaer, slagteattester, veterinærdokumenter og i givet fald dyrepas for de dyr, for hvilke der er indgivet støtteansøgninger i de seneste tolv måneder inden tidspunktet for kontrollen på stedet

— at oplysningerne i den elektroniske database og i listerne stemmer overens ved stikprøvekontrol vedrørende de dyr, for hvilke der er indgivet støtteansøgninger i de seneste tolv måneder inden tidspunktet for kontrollen på stedet

— at alle de på bedriften forefundne dyr, som stadig skal holdes på bedriften, er berettigede til den støtte, der er ansøgt om

— at alle dyr af kvæg på bedriften er identificeret med øremærker og i givet fald har et dyrepas, og at disse dyr er indført i listerne og korrekt er meddelt til den elektroniske database; disse efterprøvninger foretages individuelt for hvert enkelt handyr, som stadig er omfattet af forpligtelsen til at skulle holdes på bedriften, og for hvilket der er indgivet ansøgning om den særlige oksekødspræmie, dog med undtagelse af ansøgninger indgivet i henhold til artikel 4,

stk. 6, i forordning [...] nr. 1254/1999; i øvrigt kan efterprøvningen af, at angivelserne i dyrepassene, listerne og meddelelserne til den elektroniske database er korrekte, foretages ved stikprøvekontrol

[…]«

Slagtepræmie

176 Artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 1254/1999 fastsætter:

»En producent, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning opfylde betingelserne for ydelse af slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved udførsel af dem til et tredjeland.

Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på 8 måneder

b) kalve på mere end 1 og under 7 måneder og med en slagtet vægt på under 160 kg

forudsat at producenten har holdt dem i en nærmere bestemt periode.«

177 Artikel 26 i forordning nr. 2419/2001 fastsætter:

»1. For så vidt angår den særlige oksekødspræmie i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning […] nr. 1254/1999 og slagtepræmien i henhold til samme forordnings artikel 11, foretages der kontrol på stedet på slagterierne. Medlemsstaterne foretager denne kontrol på stedet, enten

a) på mindst 30% af alle slagterier, som udvælges på grundlag af en risikoanalyse, og i så fald skal kontrollen omfatte et repræsentativt udsnit på mindst 5% af alt det kvæg, der inden for de seneste 12 måneder inden tidspunktet for kontrollen på stedet er blevet slagtet på stedet på det pågældende slagteri, eller

b) på mindst 20% af de slagterier, der forinden er blevet godkendt på grundlag af særlige pålidelighedskriterier fastlagt af medlemsstaterne, idet de pågældende slagterier udvælges på grundlag af en risikoanalyse, og i så fald skal kontrollen omfatte et udsnit på mindst 2% af det samlede antal dyr af kvæg, der inden for de seneste 12 måneder inden tidspunktet for kontrollen på stedet er blevet slagtet på det pågældende slagteri.

Sådan kontrol på stedet omfatter en efterfølgende dokumentkontrol, en sammenholdelse med registreringerne i den elektroniske database og kontrol af de oversigter over slagteattester (eller de oplysninger, der gør det ud for attester), der er sendt til andre medlemsstater i henhold til artikel 35, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2342/1999.

2. Kontrol på stedet på slagterierne omfatter fysisk kontrol af de på dagen for kontrollen gennemførte slagtninger på grundlag af en stikprøve. Om nødvendigt foretages der en efterprøvning af, om de slagtekroppe, der vejes, berettiger til støtte.«

178 Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 af 28. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser for forordning nr. 1254/1999 bestemmer i artikel 37 i dens ændrede affattelse (Kommissionens forordning (EF) nr. 1042/2000 af 18.5.2000 (EFT L 118, s. 4)), at præmien udbetales til den producent,

der har holdt dyret på sin bedrift i en periode på mindst to måneder, som slutter mindre end en måned inden slagtningen eller mindre end to måneder inden udførslen af dyret. For kalve, der slagtes inden de er tre måneder gamle, er den periode, hvor de skal holdes på bedriften, en måned.

Ekstensiveringsbeløb

179 Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1254/1999 bestemmer:

»Producenter, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, kan få udbetalt et ekstensiveringsbeløb.«

180 Artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1254/1999 fastsætter, at ekstensiveringsbeløbet udgør 100 EUR for hver særlige præmie og ammekopræmie, der ydes, forudsat at belægningsgraden på bedriften i det pågældende kalenderår ikke overstiger 1,4 SK pr. ha (med forbehold af lavere beløb, som fastsættes af medlemsstaterne i henhold til artikel 13, stk. 2, andet afsnit, i samme forordning).

181 I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning nr. 1254/199 udtrykkes belægningsgraden som antallet af SK pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr.

182 Ifølge artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 1254/1999 medregnes følgende ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften:

»[…]

a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt producenten. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter omregningstabellen i bilag III

b) foderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fåre- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:

— bygninger, skove, damme og veje

— arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med fællesskabsstøtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra græsarealer uden for omdrift, for hvilke der foretages arealbetalinger i henhold til artikel 17 i denne forordning og artikel 19 i forordning […] nr. 1255/1999

— arealer, der er omfattet af støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en fællesskabsordning for udtagning af landbrugsarealer.

Foderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.«

183 Artikel 13, stk. 3, litra a), i forordning nr. 1254/1999 fastsætter:

»[U]anset artikel 12, stk. 2, [litra] a), bestemmes bedriftens belægningsgrad ved at tage hensyn til antallet af handyr, køer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår. Antallet af dyr omregnes til SK ved hjælp af omregningstabellen i bilag III.«

184 Artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999 fastsætter, at for at kontrollere, om antallet af dyr, der er beregnet efter bestemmelserne i forordning nr. 1254/1999, er foreneligt med den eller de belægningsgrader, der er fastsat i nævnte forordning, fastlægger medlemsstaten hvert år mindst fem datoer for optælling af dyr og underretter Kommissionen herom.

185 Dyrene kan optælles på disse datoer efter en af de to metoder, der er fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999. Efter den første metode anmoder medlemsstaten producenten om, inden en dato, der fastsættes af medlemsstaten, på grundlag af sin staldbog at oplyse om antallet af SK eller antallet af dyr inden for hver af de to kategorier kvæg, som er anført i bilag III til forordning nr. 1254/1999 (dvs. dels den, der omfatter handyr og kvier på mere end 24 måneder, ammekøer og malkekøer, og dels den, der omfatter handyr og kvier mellem 6 og 24 måneder). Den anden metode, der er forbeholdt medlemsstater, der råder over en elektronisk database, som opfylder kravene i Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af 21. april 1997 om en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (EFT L 117, s. 1), og denne giver medlemsstaten tilstrækkelige garantier for dataenes nøjagtighed med henblik på anvendelse af ordningen for betaling af ekstensiveringsbeløb, indebærer anvendelsen af oplysningerne i denne base til at fastslå antallet af SK.

186 Artikel 32, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning nr. 2342/1999 bestemmer, at beslutter en medlemsstat, at optællingsdatoerne er alle årets dage, kan den dog fastsætte, at belægningsgraden beregnes i forhold til varigheden af dyrenes tilstedeværelse.

187 Artikel 32, stk. 4, i forordning nr. 2342/1999 bestemmer:

»Uanset stk. 3 kan medlemsstaten give producenten mulighed for at vælge en forenklet ordning.

I så tilfælde skal producenten i sin ansøgning om arealstøtte angive:

a) at han erklærer hver dag at have overholdt den i artikel 13 i forordning [...] nr. 1254/1999 omhandlede maksimale belægningsgrad indtil dagen for sin ansøgning om arealstøtte, og

b) at han forpligter sig til hver dag at overholde nævnte belægningsgrad mellem dagen for sin ansøgning om arealstøtte og den 31. december.

[…]

Den i nærværende stykke omhandlede erklæring og forpligtelse er underlagt kontrol- og sanktionsbestemmelserne i det integrerede system.

[…]«

Den sammenfattende rapport

188 I forbindelse med undersøgelserne med referencerne AP/2003/09a, AP/2003/11, AP/2004/04 og AP/2005/05 gennemførte Kommissionen kontrolundersøgelser i Grækenland i henholdsvis maj 2003, september 2003, marts 2004 og april 2005. Kommissionen fremsatte sine bemærkninger i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1663/95 i skrivelse af henholdsvis 19. september 2003, 22. januar 2004, 5. august 2004 og 29. juli 2005. Et bilateralt møde blev afholdt den 1. oktober 2004 vedrørende de to første undersøgelser, den 11. marts 2005 vedrørende den tredje undersøgelse og den 7. juni 2006 vedrørende den fjerde undersøgelse. Kommissionen underrettede de græske myndigheder om protokollerne fra disse møder henholdsvis den 30. november 2004, 22. juni 2005 og 22. september

2006. De græske myndigheder besvarede dem henholdsvis den 28. december 2004, den 21. juli 2005 og den 20. oktober 2006. Den 3. maj 2007 meddelte Kommissionen formelt de græske myndigheder sine konklusioner vedrørende de fire undersøgelser.

189 Efter forligsorganets udtalelse af 8. januar 2008 og de græske myndigheders oplysninger meddelte Kommissionen sin endelige beslutning af 16. juni 2008, som er gengivet i den sammenfattende rapport.

190 Det fremgår for det første af den sammenfattende rapport, at Kommissionens tjenestegrene vedrørende oksekødspræmierne har konstateret mangler med hensyn til krydskontrol og kontrol på stedet.

191 Hvad for det første angår krydskontrollen (jf. præmis 169 og 174 ovenfor) fremgår det af den sammenfattende rapport, at den datamatiserede krydskontrol mellem databasen for identifikation og registrering og databasen for ansøgninger om oksekødspræmier for første gang blev anvendt i Grækenland som administrativ kontrol i produktionsåret 2002. Selv om Kommissionen har anset dette for et fremskridt, er gennemførelsen blevet kvalificeret som mangelfuld. Kommissionen har især konstateret, at de grundlæggende kriterier for støtteberettigelse ikke havde været omfattet af krydskontrol i 2002. Der er således risiko for, at ikke-støtteberettigede dyr er blevet anset for at have ret til betaling. Endvidere har Kommissionen konstateret, at der forelå anomalier (manglende eller fejlagtig registrering i databasen for identifikation og registrering) vedrørende et stort antal dyr, for hvilke der var ansøgt om støtte, og den har fundet, at de talrige ændringer i databasen for identifikation og registrering uden dokumentation påvirkede støtteberettigelsen for samtlige dyr, for hvilke der var indgivet en støtteansøgning. Det er ligeledes blevet påpeget, at de græske myndigheder ikke havde været i stand til at fremlægge tal for antallet af dyr, for hvilke der var konstateret anomalier, med en dokumentation, som begrundede ændringen af deres status. Der forelå således en risiko for, at uberettigede ændringer var blevet indført i systemet, hvilket havde medført for store udbetalinger.

192 Hvad for det andet angår kontrol på stedet fastslog Kommissionens tjenestegrene, at den var af mangelfuld kvalitet. Det fremgår navnlig af den sammenfattende rapport, at gennemførelsen af disse kontroller har vist talrige mangler, og at de ikke var i overensstemmelse med artikel 25 i forordning nr. 2419/2001 (jf. præmis 175 ovenfor). Kommissionens tjenestegrene påpegede således manglende kontrol af dyr, for hvilke der ikke vat indgivet en støtteansøgning, manglende efterprøvning af dokumentation og oplysninger vedrørende dyr, for hvilke der er indgivet en støtteansøgning i de seneste tolv måneder inden tidspunktet for kontrollen, manglende kontrol på stedet, hvor dyrene holdes, manglende efterprøvning af kontroldokumenterne og de kontrollerede dyrs status samt vanskelighederne med at sammenholde med resultaterne af de foregående kontroller.

193 Endvidere redegjorde Kommissionens tjenestegrene for manglende kontrol på stedet af de dyr, der har været genstand for en ansøgning om slagtepræmie. I den forbindelse foreslog forligsorganet en fornyet vurdering af den fastsatte korrektion, idet det betonede den begrænsede værdi af kontrol på stedet, når der er tale om slagtepræmier, da de vigtigste kontroller vedrørende slagtet kvæg gennemføres i slagterierne og ved efterfølgende kontrol af driftslederens registre.

194 Kommissionen opretholdt imidlertid sit standpunkt med den begrundelse, at kombinationen af flere mangler har haft virkninger på de hovedkontroller, der er gennemført for alle oksekødspræmier, herunder slagtepræmien. Ifølge Kommissionen udgør den manglende kontrol på stedet i bedrifterne for slagtepræmierne en yderligere risiko for EUGFL i forhold til denne støtteordning, hvilket er en risiko, der ikke fuldt ud kan kompenseres ved gennemførelse af kontrol i slagteriet og administrativ kontrol (som under alle omstændigheder skal foretages som led i et hvilket som helst system til kontrol af slagtepræmier), så meget desto mere som at de kontroller, der gennemførtes i slagterier i løbet af undersøgelsen AP/2003/09, viste betydelige mangler. Kommissionen medgav, at kontrol på

stedet i bedrifterne er af mindre betydning end i forbindelse med de øvrige støtteordninger og derfor sædvanligvis gennemføres ved dokumentkontrol, hvilket forklarer, at korrektionssatsen for slagtepræmie ikke er højere end for de øvrige oksekødspræmier.

195 Kommissionens tjenestegrene pegede ligeledes på den manglende kontrol af dyrenes status og af forholdet køer/kvier i forbindelse med ammekopræmien.

196 Vedrørende betaling af ekstensiveringsbeløbet betragtes en korrekt fastlæggelse af det støtteberettigede foderareal og af antallet af bedriftens SK endvidere som en hovedkontrol. Kommissionens tjenestegrene konstaterede, at det græske system til kontrol af antallet af SK ikke altid var i overensstemmelse med reglerne i 2002 og 2003 (hvad enten det drejer sig om beregning af den tid, som dyrene holdes, på grundlag af databasen for identifikation og registrering eller om det forenklede system bestående af fem optællingsdatoer), ligesom det ikke omfattede ansøgerne 100% fem gange om året, sådan som det var foreskrevet af Den Hellenske Republik, selv om et vist fremskridt var påvist i 2003 på grund af den øgede anvendelse af databasen for identifikation og registrering. Situationen ansås for noget bedre i 2003, men intet reelt fremskridt har kunnet påvises vedrørende det støtteberettigede foderareal for perioden 2002/2003. For så vidt angår fastlæggelsen af SK påpegede Kommissionens tjenestegrene, at Grækenland fortsatte med at iværksætte et alternativt kontrolsystem (formodentlig under påvirkning af de konstaterede mangler ved kontrollen på stedet i Grækenland).

197 Kommissionen anvendte således en fast korrektion på 10% for produktionsåret 2002 på grund af manglerne i hovedkontrollerne vedrørende oksekødspræmier i henhold til hovedordningerne og på 5% for produktionsåret 2003, på grund af det utilstrækkelige antal kontroller af dyr, for hvilke der ikke var indgivet en støtteansøgning, og på grund af svaghederne i kontrollerne på stedet. Dette gjaldt for hele Grækenland, for så vidt som problemerne blev observeret i talrige regioner. På grund af de konstaterede mangler med hensyn til betaling af ekstensiveringsbeløbet er der anvendt en fast korrektion på 10% for produktionsårene 2002 og 2003. Korrektionerne blev imidlertid justeret for at tage hensyn til de allerede anvendte korrektioner under samme budgetposter på grund af for sene betalinger.

Rettens bemærkninger

198 Vedrørende oksekødssektoren har Den Hellenske Republik anført et sjette anbringende om den påståede urigtige karakter af de korrektioner, der er pålagt på området for oksekødspræmier og ekstensiveringsbeløb og om en manglende begrundelse.

199 For så vidt som Den Hellenske Republik har fremsat et klagepunkt om begrundelsesmangel, skal det bemærkes, at dette klagepunkt ikke på nogen måde er underbygget, og at begrundelsen for den anfægtede beslutning vedrørende korrektionerne i oksekødssektoren i henhold til tidligere nævnt retspraksis (jf. præmis 73 ovenfor) under alle omstændigheder bør anses for tilstrækkelig, eftersom Den Hellenske Republik har været snævert inddraget i beslutningens tilblivelse og kendte grundene til, at Kommissionen ikke fandt, at EUGFL skulle afholde det omtvistede beløb. Dette klagepunkt skal derfor forkastes.

200 Den Hellenske Republik har endvidere bestridt de pålagte korrektioner for oksekødssektoren, idet den har påberåbt sig en fejlagtig fortolkning og anvendelse af forordning nr. 1258/1999 og dok. nr. VI/5330/97 samt at der er foretaget en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Den Hellenske Republik har hovedsagelig bestridt Kommissionens konklusioner angående dels oksekødspræmierne, dels ekstensiveringsbeløbene.

201 Retten skal således undersøge, om Den Hellenske Republik, i overensstemmelse med den tidligere nævnte retspraksis (jf. præmis 78 ovenfor), har påvist, at Kommissionens bedømmelser er urigtige.

Kontrollen vedrørende oksekødspræmier

– Krydskontrol

202 Den Hellenske Republik har medgivet, at gennemførelsen af krydskontrollerne har haft visse tekniske problemer med uoverensstemmelser mellem databasen for identifikation og registrering og basen for ansøgninger om kvægstøtte på grund af kompleksiteten af det system, der indførtes for første gang i 2002. Den Hellenske Republik har imidlertid gjort gældende, at der for 2003 blev foretaget forbedringer af veterinærdatabasen, og at der blev tilføjet supplerende krydskontroller.

203 Det er imidlertid i denne henseende tilstrækkeligt at fastslå, at forekomsten af forbedringer i 2003 ikke er tilstrækkeligt til at påvise, at Kommissionens konstateringer, der er gengivet i den sammenfattende rapport (jf. præmis 191 ovenfor), er urigtige.

204 Den Hellenske Republik har endvidere gjort gældende, at den procentdel dyr, der blev afvist i 2003 på grund af de supplerende kontroller, der var tilføjet kontrollerne i 2002, kun var 8,04%, hvilket viser, at størstedelen af de afviste dyr var blevet opdaget ved de kontroller, der allerede forelå i 2002.

205 Et sådant argument, som synes at bekræfte forekomsten af mangler i de foregående kontroller, godtgør ikke, at Kommissionens konstateringer var urigtige.

206 Det er således med føje, at Kommissionen fandt, at manglen på visse grundlæggende krydskontroller havde medført en risiko for, at ikke-støtteberettigede dyr var godkendt til betaling.

207 Den Hellenske Republik har i øvrigt gjort gældende, at der ikke var nogen risiko for EUGFL. Da krydskontrollerne blev gennemført for 2004 og 2005, blev edb-kontrollen udstrakt til 2002, og uberettiget udbetalte beløb blev udlignet med udbetalingen af støtte for de regnskabsår, som omfatter 2004 og 2005.

208 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at mens det påhviler Kommissionen at bevise, at der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelser, påhviler det i givet fald medlemsstaten, når denne tilsidesættelse er fastslået, at godtgøre, at Kommissionen har begået en fejl med hensyn til de økonomiske virkninger af tilsidesættelsen. Endvidere er Kommissionen ikke forpligtet til at godtgøre, at der er indtrådt et tab, men kan begrænse sig til at fremlægge tungtvejende indicier herfor (jf. i denne retning Domstolens dom af 7.7.2005, sag C-5/03, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 5925, præmis 38 og 39 og den deri nævnte retspraksis).

209 I det foreliggende tilfælde fremgår det imidlertid ikke af sagens akter, at Den Hellenske Republik har godtgjort, at de med urette udbetalte beløb var blevet tilbagesøgt ved modregning med udbetalingen af støtte for de regnskabsår, som omfatter 2004 og 2005.

210 Som svar på en foranstaltning som led i sagens tilrettelæggelse har Den Hellenske Republik anført, at beregningsgrundlaget for de faste korrektioner bestod af de af Opekepe anmeldte udgifter, som androg 182 380 702,09 EUR for 2002/2003, og at beløbet på 10,8 mio. EUR ikke var fratrukket dette.

211 Det skal imidlertid konstateres, at Den Hellenske Republik fremsætter dette som et postulat og på ingen måde har begrundet de påberåbte 10,8 mio. EUR. Den Hellenske Republik henviser i denne henseende til forligsorganets udtalelse. Forligsorganet har imidlertid i sin udtalelse af 8. januar 2008 anført, at de græske myndigheder havde nævnt, at de havde tilbagesøgt den med urette udbetalte støtte for 2002/2003 på 10,8 mio. EUR, og at såfremt denne oplysning skulle vise sig at være korrekt og endnu ikke var taget i betragtning, ville dette begrunde en justering af korrektionsbeløbet. Denne udtalelse viser således på ingen måde, at dette beløb faktisk var blevet tilbagesøgt ved modregning i forbindelse med udbetalingen af støtte for 2004 og 2005.

212 Kommissionen har desuden i sin endelige beslutning anført, at den har taget hensyn til de inddrivelser, som de græske myndigheder havde anmeldt til EUGFL i forbindelse med beregningen af de finansielle korrektioner. Kommissionen har tilføjet, at visse aspekter endnu ikke var afklaret, eksempelvis den måde, hvorpå de med urette udbetalte beløb var blevet tilbagesøgt hos olivendyrkere, som ikke havde indgivet en støtteansøgning efter 2002. Det fremgår imidlertid ikke af sagsakterne, at de græske myndigheder har fremlagt mere konkrete beviser i denne henseende.

213 Heraf følger, at Den Hellenske Republik ikke med støtte i relevante dokumenter har godtgjort, at de med urette udbetalte beløb var blevet tilbagesøgt ved modregning med udbetalingen af støtte for regnskabsårene 2004 og 2005. Rigtigheden af den grundlæggende antagelse for Den Hellenske Republiks argument om, at der ikke forelå nogen risiko for EUGFL, er således ikke påvist.

214 Argumentationen vedrørende krydskontroller, som ikke er underbygget på anden vis, skal følgelig forkastes.

– Kontrol på stedet

215 Den Hellenske Republik har bestridt Kommissionens konstateringer vedrørende kontrollerne på stedet.

216 For det første fremgår det af sagens akter, at kontrollen på stedet er blevet anset for af flere grunde at være af utilstrækkelig kvalitet på baggrund af artikel 25 i forordning nr. 2419/2001 (jf. præmis 192 ovenfor).

217 Dyr, for hvilke der ikke var indgivet en støtteansøgning, var nemlig ikke omfattet af kontrollen. En sådan kontrol er imidlertid udtrykkeligt fastsat i artikel 25, stk. 1, i forordning nr. 2419/2001. Den Hellenske Republik har gjort gældende, at der var givet retningslinjer i denne retning til kontrollørerne fra og med 2002, og at situationen forbedredes i 2003 og 2004. En sådan argumentation godtgør imidlertid ikke, at Kommissionens konstateringer i denne forbindelse var urigtige.

218 Kommissionens tjenestegrene har ligeledes påpeget manglende kontrol af dokumentationen. Den Hellenske Republik har i denne henseende anført, at der forelå punktvise mangler, som ikke kan generaliseres til hele landet, og gjort gældende, at støttekontrollerne gør det muligt at efterprøve, om producenterne opfylder deres forpligtelser. Retten konstaterer imidlertid, at en sådan argumentation ikke er tilstrækkelig til at fjerne Kommissionens tvivl med hensyn til de pågældende kontrollers kvalitet.

219 Kommissionen har desuden påpeget manglende efterprøvning af oplysningerne vedrørende de dyr, for hvilke der var indgivet en støtteansøgning i de seneste tolv måneder inden tidspunktet for kontrollen. Den Hellenske Republik har henvist til cirkulærer vedrørende oksekødspræmieordningen for 2002 og 2003, der var sendt til de kontrolansvarlige direktorater, og som ifølge Den Hellenske Republik præciserer bestemmelserne i artikel 25 i forordning nr. 2419/2001. For så vidt angår kontrol på stedet, hvor dyrene holdes, jf. artikel 25, stk. 2, litra b), tredje led, i forordning nr. 2419/2001, har Den Hellenske Republik gjort gældende, at det relevante cirkulære foreskriver, at producenterne angiver deres stalds nøjagtige lokalisering, og at der foretages kontrol af dyrenes lokalisering.

220 Den Hellenske Republik har hermed blot gentaget de argumenter, den fremførte under den kontradiktoriske procedure, uden at støtte sig på nøjagtige og konkrete beviser for gennemførelsen af de nævnte efterprøvninger, og således uden at det er lykkedes den at fjerne Kommissionens tvivl i denne henseende.

221 Den Hellenske Republik har endvidere bestridt vanskelighederne ved at sammenligne med resultaterne af de foregående kontroller, eftersom de oprindeligt identificerede forskelle var meget få. En sådan argumentation udgør imidlertid ikke et bevis for, at Kommissionens konstateringer var urigtige.

222 På baggrund af det ovenstående har Den Hellenske Republik ikke godtgjort, at Kommissionens konstateringer vedrørende den utilstrækkelige kvalitet af kontrollen på stedet på baggrund af artikel 25 i forordning nr. 2419/2001 var urigtige.

223 Hvad for det andet nærmere angår slagtepræmien har Den Hellenske Republik anfægtet Kommissionens konklusioner og gjort gældende, at kontrollen på stedet siden 2002 foregår i slagterierne i overensstemmelse med artikel 26 i forordning nr. 2419/2001, og for en større andel end krævet i henhold til bestemmelserne.

224 Retten konstaterer i denne henseende, at de faste korrektioner er anvendt på grund af mangler i databasen for identifikation og registrering og for mangler i kontrollen på stedet. Som Kommissionen har anført, vedrører de tidligere konstaterede mangler med hensyn til databasen for identifikation og registrering og krydskontrol (jf. præmis 202-214 ovenfor) samt for kontrol på stedet (jf. præmis 215-222 ovenfor) ligeledes kontrol, der foretages på dyr, for hvilke der er indgivet ansøgning om slagtepræmie.

225 Den manglende kontrol på stedet er i denne sammenhæng blevet anset for særligt foruroligende for så vidt angår de landbrugere, som udelukkende har ansøgt om slagtepræmier, eftersom de eneste kontroller, de var omfattet af, var krydskontrollerne, som ikke var fuldt operationelle, i det mindste ikke for produktionsåret 2002.

226 De tidligere nævnte konklusioner om den utilstrækkelige kvalitet af kontrollen af kvægstøtte gælder følgelig også for slagtepræmier. Den omstændighed, at artikel 26 i forordning nr. 2419/2001 foreskriver specifikke kontrolforanstaltninger vedrørende kontrol på stedet i slagterierne, indebærer ikke, at de kontroller, der er fastsat vedrørende kvægstøtteordningerne i henhold til artikel 25 i forordning nr. 2419/2001, ikke finder anvendelse.

227 Selv om dokumentkontrol i denne sammenhæng kan anses for at være afgørende for slagtepræmien, således som forligsorganet har understreget, og som Kommissionen har medgivet, ændrer dette ikke de mangler, der er konstateret i det foreliggende tilfælde.

228 Kontrol på stedet i slagterierne omfatter desuden fysisk kontrol af de på dagen for kontrollen gennemførte slagtninger på grundlag af en stikprøve, jf. artikel 26, stk. 2, i forordning nr. 2419/2001.

229 Den Hellenske Republiks argumenter afkræfter ikke denne konklusion. Den har nemlig hævdet, at kontrolløren sammenholder ansøgningen om en slagtepræmie, som omfatter de dyr, for hvilke der er ansøgt om en præmie, samt antallet af deres øremærker og bedriftslisten for at efterprøve overholdelsen af den periode, hvor dyrene skal holdes. Den Hellenske Republik har præciseret, at kontrollen af bedriftslisten i et cirkulære fra 2003 klart er fastsat for slagtepræmien.

230 Disse argumenter kan imidlertid ikke fjerne den af Kommissionen udtrykte tvivl. Det fremgår i øvrigt af sagens akter, at den kontrol Kommissionen foretog i det slagteri, som var i drift i sammenhæng med undersøgelsen AP/2003/09a, har afsløret betydelige mangler, der ikke er bestridt i det foreliggende tilfælde.

231 Det forhold, at kontrollen i slagterier påstås at være foretaget i større andele end de krævede i bestemmelserne, ændrer ikke deres utilstrækkelige karakter i kvalitativ henseende.

232 Det er derfor med føje, at Kommissionen har anset den manglende kontrol på stedet i bedrifterne, når det gælder slagtepræmier, for at udgøre en yderligere risiko for EUGFL, som ikke fuldt ud kunne modvirkes ved kontrol i slagterierne og administrativ kontrol

233 På baggrund af det ovenstående påviser Den Hellenske Republiks argumenter, som tilsigter at anfægte Kommissionens konstateringer vedrørende oksekødspræmier, herunder slagtepræmier, ikke, at de i dette tilfælde anvendte korrektioner er urigtige.

Korrektionerne af ekstensiveringsbeløbet

234 I henhold til artikel 12 og 13 i forordning nr. 1254/1999 kan producenterne kun få udbetalt et ekstensiveringsbeløb, hvis deres bedrift ikke overstiger en belægningsgrad, der fastlægges på grundlag af antallet af SK pr. foderareal, der anvendes til foder af de dyr, der holdes på bedriften. Det følger heraf, at ydelsen af ekstensiveringsbeløbet indebærer en korrekt fastlæggelse af dels foderarealet, dels af antallet og kategorien af dyr på bedriften.

235 Med hensyn til fastlæggelsen af foderarealerne har Den Hellenske Republik for det første anført, at der siden 2002 findes en kartografisk infrastruktur, og at den har givet retningslinjer for arealernes støtteberettigelse siden 2000, som kontrolleres af IFKS. Endvidere forelå der ligeledes kontrol på stedet.

236 Retten bemærker imidlertid, at det fremgår af sagens akter, at kontrollen af tilgængelige foderarealer er blevet anset for utilstrækkelige både for 2002 og 2003. Det er således blevet konstateret, at bjergområder fejlagtigt var blevet anmeldt som støtteberettigede foderarealer, og de græske myndigheder har ikke fremlagt dokumentation for forbedring af kontrollen i denne henseende. Den Hellenske Republiks argumenter, navnlig om, at der var givet klare instruktioner vedrørende kontrol på stedet, godtgør på ingen måde, at de konstateringer, der fremsattes for de pågældende år, var urigtige.

237 Vedrørende kontrollen af SK bemærkes for det andet, at medlemsstaten for at efterprøve overholdelsen af den i artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 1254/1999 fastsatte belægningsgrad kan vælge mellem to metoder. Den første er fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999 (jf. præmis 185 og 186 ovenfor). Den anden metode, som udgør en undtagelse i forhold til den første, er fastsat i artikel 32, stk. 4, i forordning nr. 2342/1999 (jf. præmis 187 ovenfor). Det drejer sig om den forenklede ordning, som består i producentens erklæring og forpligtelse til at overholde den maksimale belægningsgrad. I så fald finder kontrol- og sanktionsbestemmelserne, der er fastsat i det integrerede system, anvendelse (forordning nr. 3508/92 og nr. 2419/2001).

238 Den Hellenske Republik har anført, at den i denne sag har anvendt den i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999 fastsatte forenklede ordnings metode, og at producenterne alle har indgivet en støtteansøgning efter denne ordning. Den Hellenske Republik har tilføjet, at ordningen i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999 kun krævede en kontrol af optællingen af dyrene i forbindelse med kontrollen på stedet i henhold til det integrerede system, og at disse kontroller var blevet gennemført over fem perioder på en uge, da det ikke var muligt at foretage alle optællingerne på én dag. For 2003 var optællingen blevet gennemført ved hjælp af databasen for identifikation og registrering og havde omfattet 100% af ansøgningerne. Ifølge Den Hellenske Republik forelå der ingen risiko for, at dyrene blev optalt to gange, og kontrollen var pålidelig.

239 For så vidt som Den Hellenske Republik har påberåbt sig anvendelsen af den forenklede ordning i artikel 32, stk. 4, i forordning nr. 2342/1999, er det i denne henseende tilstrækkeligt at konstatere, at kontrollen af SK derfor var baseret på kontrol på stedet, som er fastsat i henhold til det integrerede system, og på databasen for identifikation og registrering, som indgår i IFKS. De tidligere påpegede

mangler vedrørende kontrollen på stedet (jf. præmis 216-222 ovenfor) og de anomalier, der er påpeget i den sammenfattende rapport vedrørende databasen for identifikation og registrering, kunne således påvirke kontrollen af SK.

240 For så vidt som Den Hellenske Republik desuden har fremført argumenter vedrørende ordningen i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999, skal disse argumenter forkastes. Den Hellenske Republik har nemlig hævdet, at den har fastsat fem perioder over en uge af praktiske årsager, som er forbundet med husdyrbrugets ekstensive karakter i Grækenland. Dette system er imidlertid ikke foreneligt med den »normale« ordning, der er fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning nr. 2342/1999, eftersom den ikke er baseret på fem datoers eller dages optælling af dyrene i årets løb, men på fem perioders optælling på stedet, hver af en uges varighed (jf. i denne retning Rettens dom af 9.9.2011, sag T-344/05, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 94).

241 Hele Den Hellenske Republiks argumentation, som sigter på at støtte og godtgøre, at anvendelsen af et i fællesskabsbestemmelserne fastsat system til kontrol af belægningsgraden støder på praktiske vanskeligheder i Grækenland, må i øvrigt forkastes. Det fremgår nemlig af fast retspraksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig praktiske vanskeligheder for at begrunde manglende gennemførelse af passende kontroller i henhold til fællesskabslovgivningen (jf. Domstolens dom af 21.2.1991, sag C-28/89, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 581, præmis 18, og af 9.9.2011, Grækenland mod Kommissionen, præmis 240 ovenfor, præmis 101 og den deri nævnte retspraksis).

242 Kommissionen kunne således med rette konkludere, at kontrollen på området for betaling af ekstensiveringsbeløb ikke gav tilstrækkelig garanti for pålidelighed. Konstateringen af en forbedring i 2003 på grund af den af Kommissionen bemærkede øgede anvendelse af automatiserede krydskontroller vedrørende identifikations- og registreringsoplysninger blev anset for utilstrækkelig til at begrunde en forskel mellem 2002 og 2003, og Den Hellenske Republiks argumenter, der allerede blev fremført under den kontradiktoriske proces, ændrer ikke denne konklusion.

243 Heraf følger, at Kommissionen med føje har næret en rimelig og tungtvejende tvivl vedrørende Den Hellenske Republiks opfyldelse af sine forpligtelser med hensyn til kontrol af ansøgningerne om betaling af ekstensiveringsbeløb, der var indgivet for 2002 og 2003.

244 Den Hellenske Republik har følgelig ikke godtgjort, at Kommissionen støttede sig på en urigtig fortolkning og anvendelse af de relevante bestemmelser eller på en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder. Det sjette anbringende om oksekødspræmier og ekstensiveringsbeløb skal således forkastes.

5. *Niende anbringende om de korrektioner, der er anvendt i olivenoliesektoren*

Fællesskabslovgivning

245 Den fælles markedsordning for fedtstoffer blev indført ved Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT 172, s. 3025).

246 Artikel 5 i forordning nr. 136/66, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1638/98 af 20. juli 1998 (EFT L 210, s. 32), indfører en produktionsstøtte for olivenolie, som skal medvirke til at give producenterne en rimelig indkomst. Støtten ydes til olivendyrkere på grundlag af den faktisk producerede mængde olivenolie.

247 Artikel 11a i forordning nr. 136/66, som ændret, fastsætter bl.a., at medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at forfølge overtrædelser af den i artikel 5 omhandlede støtteordning. Hvis de fra kontrolkontorerne får underretning om overtrædelser, træffer medlemsstaterne inden for 12 måneder efter underretningen beslutning om de videre skridt og underretter Kommissionen herom.

Edb-registre

248 Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer (EFT L 208, s. 3) pålægger hver medlemsstat at oprette og ajourføre permanente edb-registre med oplysninger om olivenolieproduktionen.

249 Artikel 16, stk. 2, i forordning nr. 2261/84 fastsætter:

»Disse registre skal mindst indeholde følgende:

a) for hver enkelt olivendyrker samt hvert produktionsår, for hvilket denne har indgivet en støtteansøgning:

— oplysningerne i dyrkningserklæringen, jf. artikel 3

— angivelse af den mængde olivenolie, der er produceret, og for hvilken der er indgivet ansøgning om produktionsstøtte, samt af den mængde, for hvilken der er udbetalt støtte

— oplysninger fremkommet ved kontrollen på stedet hos vedkommende olivendyrker

b) for producentorganisationer og foreninger af sådanne, alle oplysninger, der gør det muligt at kontrollere deres virksomhed i forbindelse med denne ordning, samt resultatet af medlemsstaternes kontrol

c) for møller for hvert produktionsår, tallene i lagerregnskabet, oplysningerne om det tekniske udstyr og forarbejdningskapaciteten samt resultatet af den kontrol, der er foretaget i henhold til denne forordning

d) det vejledende årlige udbytte i hvert homogent produktionsområde.«

250 Artikel 27 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 af 30. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/1999 til 2004/2005 (EFT L 293, s. 50), som ændret, bestemmer:

»1. De i artikel 16 i forordning [...] nr. 2261/84 omhandlede permanente edb-registre over olivendyrkningsdata omfatter:

a) den i henholdsvis artikel 23 og 24 omhandlede alfanumeriske database og grafiske referencebase for GIS for oliven og resultaterne af den i artikel 25 omhandlede kontrol

b) et register over de nye beplantninger med de i artikel 5 omhandlede oplysninger og resultaterne af den i artikel 29 omhandlede kontrol

c) et register over producentorganisationerne og foreningerne heraf med de i artikel 16, stk. 2, [litra] b), i forordning [...] nr. 2261/84 omhandlede oplysninger

d) et register over møllerne med oplysninger om de i artikel 7 omhandlede godkendelsesbetingelser, om det i artikel 8 omhandlede lagerregnskab og om resultaterne af den i artikel 30 omhandlede kontrol

e) et register over de homogene produktionsområder med de i artikel 6 omhandlede oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede registre bortset fra den grafiske referencebase gør det i det mindste muligt direkte og umiddelbart at konsultere dataene for det igangværende produktionsår og de fire sidste produktionsår […]

Medlemsstaterne kan oprette decentraliserede registre, for så vidt de udformes på samme måde, er indbyrdes kompatible og centralt er tilgængelige hos det udbetalende organ og på kontrolkontoret. Databaserne i GIS for oliven skal være kompatible med det integrerede systems databaser.

Koderne for identifikation af olivendyrkerne, producentorganisationerne og foreningerne heraf, møllerne og de homogene produktionsområdet er entydige og permanente eller edb-konvertible, så at der straks kan opnås aggregater eller søgning for de i første afsnit omhandlede fem produktionsår.

Uden at dette berører den kontrol, der skal foretages, bl.a. krydskontrollen mellem dataene i registrene, eller de resultater, der skal meddeles, omfatter registrene arkivering af den disponible historik for produktionsårene forud for de produktionsår, der er omhandlet i første afsnit, og muliggør i det mindste fra den 31. oktober 2001 […] følgende for de oplysninger, de indeholder:

— automatisk aggregering for regioner og medlemsstater

— automatisk sammenholdelse af registre.«

Fortegnelse over olivendyrkningsarealer

251 Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 154/75 af 21. januar 1975 om oprettelse af en fortegnelse over olivendyrkningsarealer i de olivenproducerende medlemsstater (EFT L 19, s. 1) pålægger de berørte medlemsstater en forpligtelse til at oprette en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, der omfatter alle olivendyrkende bedrifter beliggende på deres område.

252 Forordning nr. 1638/98, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1513/2001 af 23. juli 2001 (EFT L 201, s. 4), bestemmer i artikel 2, stk. 1-3:

»1. Som undtagelse fra forordning […] nr. 154/75 skal arbejdet med fortegnelsen over olivendyrkningsarealer i produktionsårene 1998/1999-2002/2003 koncentreres om etablering, ajourføring og anvendelse af et integreret geografisk informationssystem (GIS).

GIS etableres på basis af dataene i fortegnelsen over olivendyrkningsarealer. Der hentes yderligere oplysninger til systemet fra dyrkningserklæringerne knyttet til støtteansøgningerne. Dataene i GIS stedfæstes geografisk ud fra edb-baserede luftfotografier.

2. Medlemsstaterne kontrollerer, om oplysningerne i dyrkningserklæringerne stemmer overens med dataene i GIS. Er der ikke overensstemmelse, foretager medlemsstaten en efterprøvning og kontrol på stedet.

[…]

3. Hvis det ved efterprøvning eller kontrol som omhandlet i stk. 2 viser sig, at oplysningerne i dyrkningserklæringen er ukorrekte, navnlig hvad angår antallet af oliventræer, anvender den pågældende medlemsstat, for et eller flere produktionsår, alt efter omfanget af de fastslåede forskelle, følgende sanktioner:

— nedsættelse af den støtteberettigede mængde olivenolie eller

— udelukkelse af de pågældende oliventræer fra støtteordningen

efter nærmere bestemmelser og kriterier, som Kommissionen fastsætter.«

253 Artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 2366/98 fastsætter i det væsentlige, at i de regioner, hvor etableringen af GIS for oliven endnu ikke er afsluttet, er procentdelen af de samlede dyrkningserklæringer i et produktionsår, der kontrolleres på stedet, 10% for produktionsårene 2000/2001-2002/2003.

Dyrkningserklæringer og kontrol

254 Artikel 1 i forordning nr. 2366/98 bestemmer, at enhver olivendyrker med henblik på ydelse af produktionsstøtte for olivenolie inden den 1. december i hvert produktionsår skal fremlægge en dyrkningserklæring om de producerende oliventræer og situationen i de olivenplantager, han dyrker pr. 1. november i det produktionsår, som dyrkningserklæringen indgives for.

255 I artikel 2 i forordning nr. 2366/98 bestemmes følgende:

»[…] dyrkningserklæringen indeholder mindst følgende oplysninger:

a) olivendyrkerens navn og adresse

b) bedriftens beliggenhed (eventuelt fordelt på flere steder)

c) det samlede antal producerende oliventræer, herunder de spredte oliventræer

d) matrikelnumre for bedriftens olivenmarker eller af mangel på matrikel en udtømmende beskrivelse af bedriften og olivenmarkerne

e) for hver olivenmark: antal producerende oliventræer, dominerende sort samt forekomst af vanding eller samdyrkede afgrøder.«

256 Artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2366/98 fastsætter følgende:

»For at der kan ydes støtte til olivendyrkere i forbindelse med den markedsordning for fedtstoffer, der gælder fra den 1. november 2001, skal supplerende oliventræer, der er plantet efter den 1. maj 1998 […], identificeres geografisk og indføjes i et nationalt eller regionalt program, som Kommissionen godkender efter proceduren i artikel 38 i forordning [nr. 136/66].

Oliventræerne er identificeret geografisk, hvis de figurerer i den i artikel 24 omhandlede grafiske referencebase, eller i mangel heraf, hvis medlemsstatens ansvarlige organ råder over kartografiske oplysninger, der gør det muligt at lokalisere dem.«

257 Artikel 28, stk. 3, i forordning nr. 2366/98 fastsætter følgende:

»Under en kontrol på stedet efterprøves alle oplysninger i dyrkningserklæringen og støtteansøgningen samt:

— lokalisering og antal oliventræer for hver mark

— kontrol af oliens destination i det i artikel 10, stk. 1, nævnte tilfælde

— sammenhængen mellem bedriftens oliventræer og den mængde olie, som støtten blev ansøgt for.

Støtteansøgninger, der angiver en usammenhængende mængde olie, afvises.«

Møllerne

258 I henhold til artikel 8, litra b), første led, i forordning nr. 2366/98 fastsætter medlemsstaterne fra produktionsåret 1998/1999 bestemmelse om føring af et lagerregnskab, der er forbundet med finansregnskabet. Artikel 8, litra d), i den nævnte forordning foreskriver et supplerende system til kontrol af de forarbejdede mængder oliven, de opnåede mængder olie og de opnåede mængder presserester af oliven, de nuværende olielagre og elforbruget.

259 I henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning nr. 2366/98 fastsætter medlemsstaterne fra produktionsåret 1998/1999 bestemmelser om en dybtgående kontrol af sammenhængen i møllernes fremlagte oplysninger og data. Artikel 30, stk. 2, foreskriver, hvad den dybtgående kontrol omfatter.

260 Artikel 9a i forordning nr. 2366/98 fastsætter sanktioner (inddragelse af godkendelse, finansielle eller andre sanktioner), hvis møllerne ikke opfylder deres forpligtelse i henhold til artikel 13, stk. 1, i samme forordning, som præciseret i forordningens artikel 7, 8 og 9.

Den sammenfattende rapport

261 I forbindelse med undersøgelserne med referencerne OT/2004/02/GR og OT/2004/05/GR gennemførte Kommissionen kontrolundersøgelser vedrørende støtten til olivenolieproduktion henholdsvis fra den 16. til den 20. februar 2004 i præfekturerne Lakonia (Grækenland) og Messinia (Grækenland) og fra den 29. november til den 3. december 2004 i præfekturerne Iraklion (Grækenland) og Réthymno (Grækenland). Kommissionens observationer i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1663/95 fremsattes i to skrivelser af henholdsvis 17. november 2004 og 7. september 2005. Den Hellenske Republik fremsatte bemærkninger den 9. marts og den 21. november 2005. Et bilateralt møde mellem Den Hellenske Republik og Kommissionen blev afholdt den 15. november 2005 om den første undersøgelse og den 22. juni 2006 om den anden undersøgelse. Kommissionen fremsendte referatet fra disse to møder til de græske myndigheder henholdsvis den 17. februar og den 13. september 2006. De græske myndigheder svarede herpå den 20. marts og den 26. oktober 2006. Den 10. august 2007 meddelte Kommissionen formelt de græske myndigheder sine konklusioner vedrørende de to undersøgelser. Den 11. oktober 2007 fremsatte de græske myndigheder en anmodning om forlig og fremsendte til Kommissionen oplysningerne vedrørende fordelingen pr. produktionsår af de anmeldte udgifter i 2006, som Kommissionen tog hensyn til i sin endelige beslutning, der meddeltes de græske myndigheder den 6. august 2008, i forlængelse af forligsorganets udtalelse af 12. februar 2008.

262 I den sammenfattende rapport påpegede Kommissionens tjenestegrene, at edb-registrene ikke var operationelle, at der manglede en fortegnelse over olivendyrkningsarealer, at dyrkningserklæringerne manglede pålidelighed, at der forelå mangler i kontrollen på stedet af dyrkningserklæringerne og kontrollen af møllerne samt utilstrækkelig opfølgning af de af kontrolorganet for støtte til olivenoliesektoren (herefter »AYMEEE«) foreslåede sanktioner. Disse mangler i gennemførelsen af

hovedkontroller samt de mangelfulde støttekontroller (for lang frist med hensyn til beslutningstagningen vedrørende møllerne, manglende kontrol af supplerende oliventræer, manglende anvendelse af den faste nedsættelse, manglende overvågning fra betalingsorganets side) ansås for at begrunde de pålagte faste korrektioner.

263 For det første påpegede Kommissionens tjenestegrene vedrørende edb-registrenes ikke-operationelle karakter, at edb-registrene fandtes i flere organer, men at de ikke svarede til de foreskrevne krav i henhold til artikel 27, stk. 2, i forordning nr. 2366/98, da dataene vedrørende det igangværende produktionsår og de fire sidste produktionsår, i det foreliggende tilfælde produktionsårene 1998/1999-2002/2003, ikke var direkte og umiddelbart tilgængelige. Kommissionens tjenestegrene mindede om, at registrene kunne decentraliseres, forudsat de var indbyrdes kompatible og tilgængelige centraliseret for betalingsorganet og kontrolorganet (artikel 27, stk. 2, i forordning nr. 2366/98). Det var imidlertid ikke påvist, at Opekepe faktisk havde centraliseret adgang. Oplysningerne var endvidere decentraliserede hos producentorganisationerne, uden at kompatibiliteten mellem de forskellige systemer var sikret.

264 Kommissionens tjenestegrene påpegede desuden, at registrene ikke indeholdt de data, der var påkrævet i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a) og c), i forordning nr. 2261/84 (intet edb-register over markerne, som for hver mark angiver lokalisering og antal oliventræer) og indeholdt usammenhængende oplysninger. Oplysningerne om møllerne ansås for at være utilstrækkelige (kun lagerregnskaber vedrørende kontrollerede møller) og ikke at give mulighed for en centraliseret analyse af f.eks. udbyttet olie/oliven.

265 Vedrørende krydskontrollen meddelte de græske myndigheder efter det bilaterale møde den 15. november 2005, i skrivelse af 20. marts 2006, resultaterne af krydskontrollerne mellem edb-registrene. Disse oplysninger ansås imidlertid for utilstrækkelige. Kommissionens tjenestegrene påpegede nemlig bl.a., at på grund af den manglende centraliserede database over landbrugsparcellerne frem til og med produktionsåret 2001/2002 var de dyrkningserklæringer for 2002/2003, der anvendtes til udbetaling af støtten, dem for de foregående produktionsår og indeholdt derfor en for upræcis angivelse af de pågældende marker. Der kunne således ikke foretages krydskontrol mellem erklæringerne om olivendyrkningsarealer eller med arealerklæringer, der var indgivet i forbindelse med andre støtteordninger. De græske myndigheder havde foretaget krydskontrollen mellem dyrkningserklæringerne for 2002/2003 og de i 2003 indgivne dyrkningserklæringer med henblik på etableringen af GIS for oliven for sent i 2004/2005, og den vedrørte for produktionsåret 2002/2003 kun en del af producenterne. Konstateringen af, at der var erklæret en for stor andel oliventræer, hvilket førte til udelukkelse af 773 producenter fra fællesskabsstøtte, var endvidere ikke et resultat af krydskontrollen, men svarede til anvendelsen af de sanktioner, som var fastsat på dette område i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 2366/98. Endelig var resultaterne af kontrollen af visse anomalier ikke indgivet for 2002/2003.

266 De græske myndigheder angav over for forligsorganet, at Opekepe havde centraliseret adgang til edb-registrene vedrørende udbetaling af støtte og resultaterne af krydskontrollerne, og at AYMEEE bevarede dataene vedrørende alle møllerne. Kommissionen fandt imidlertid ikke, at dette var tilstrækkeligt til at sikre det græske systems kompatibilitet med definitionen af edb-registre i henhold til artikel 16 i forordning nr. 2261/84 og artikel 27, stk. 2, i forordning nr. 2366/98, der krævede et lagerregnskab for alle møllerne og ikke alene kontrollerede møller og for hver olivendyrker oplysningerne i dyrkningserklæringen og om de producerede og betalte mængder olie samt resultatet af kontrollen på stedet.

267 For det andet foreholdes Den Hellenske Republik ikke at have opfyldt forpligtelsen til at oprette en operationel fortegnelse over olivendyrkningsarealerne og at have påbegyndt arbejdet med etablering af GIS for oliven for sent (fuldstændig anvendelse fra produktionsåret 2003/2004).

268 For det tredje ansås dyrkningserklæringerne for ikke at være pålidelige. I den sammenfattende rapport konstateres, at marker og matrikler ikke kan identificeres (ofte er der ingen grænser mellem markerne, marker, der dyrkes af flere producenter, undertiden består marker af områder, som ikke er sammenhængende, navnet på en stor mark kan være anvendt til flere marker, der dyrkes af flere landbrugere), hvilket gør oplysningerne i dyrkningserklæringerne upræcise, hvad enten det drejer sig om lokaliseringen eller identifikationen af markerne. Der er ligeledes påpeget andre fejl i dyrkningserklæringerne (manglende angivelse af tidspunkt for plantning af oliventræer, oplysninger om vanding i uoverensstemmelse med de faktiske markforhold, og disse oplysninger er ikke anvendt til udbyttekontrol, antal producerende træer modsvarer altid det samlede antal anmeldte træer, hvilket er højst usandsynligt). I 2002 og 2003 var olivendyrkningsmarkerne ikke identificeret efter et format, der var kompatibelt med systemet til identificering af landbrugsparceller (LPIS), som var under opbygning.

269 For det fjerde ansås kontrollen på stedet af dyrkningserklæringerne for mangelfuld. Det påpeges i den sammenfattende rapport, at i mangel af et operationelt GIS for oliven i 2002 og 2003 fandt alternativ kontrol anvendelse, i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2 og 3, i forordning nr. 2366/98. Det blev konstateret, at den laveste kontrolsats ikke var blevet iagttaget på nationalt plan, og at kontrollerne på stedet ikke var i overensstemmelse med kravene på området (instruktioner, som udelukkende foreskrev efterprøvning af lokaliseringen og antallet af oliventræer på hver mark, for få efterprøvninger af, om der var sammenhæng i udbytterne, ingen sporbarhed vedrørende kontrollerne, kontrollørernes uensartede holdning til ikke-producerende oliventræer) for produktionsåret 2002/2003. Kommissionen anførte, at de græske myndigheder har inddraget disse faktorer i instruktionerne til kontrollørerne, som gjaldt fra og med produktionsåret 2003/2004.

270 For det femte ansås kontrollen af møllerne ligeledes for at være utilstrækkelig. Kommissionens tjenestegrene påpegede den manglende forbindelse mellem lagerregnskabet og finansregnskabet. De fremhævede ligeledes vanskeligheden ved at foretage kontrol af sammenhængen for at sikre, at der ikke forelå en fiktiv overvurdering af de producerede mængder, på grund af personalets familiemæssige bånd, manglen på lagre, det forhold, at de, som udfører presningen, ofte betales med olie, og manglen på elmålere. En kontrol af omsætningen og lagrene, der angives i selvangivelserne, som ville have gjort efterprøvningerne mere pålidelige, var ikke blevet foretaget.

271 For det sjette vedrørende opfølgningen af de af AYMEEE foreslåede sanktioner anføres det i den sammenfattende rapport, at de konstateringer, som begrunder tilbagekaldelsen af godkendelsen, ikke er blevet efterkommet, hvilket gjorde kontrollen af møllerne virkningsløs. Efter høringen af de græske myndigheder i forligsorganet indgav disse sammenfattende oplysninger om resultaterne af kontrollen af møllerne for produktionsåret 2002/2003. Ifølge Kommissionen modsvarede disse oplysninger imidlertid ikke de oplysninger, der var angivet i den af AYMEEE i 2006 fremsendte detaljerede fortegnelse. Hverken det samlede antal kontrollerede møller eller antallet af sanktionerede møller, der havde modtaget en advarsel eller en bøde, stemte overens. Da oplysningerne var for sammenfattende, var det ikke muligt at vide, hvorfra afvigelsen stammer. Disse oplysninger angav endvidere, at møllerne havde fået pålagt sanktioner, uden at nævne AYMEEE's oprindelige forslag eller datoen for anvendelse af sanktionerne. Kommissionens klagepunkter drejer sig imidlertid hovedsageligt om fristen for anvendelse af sanktionerne og om nedsættelsen af sanktionsniveauet i forhold til de oprindelige forslag.

272 Eftersom disse mangler, der er konstateret med hensyn til hovedkontroller i produktionsåret 2002/2003, allerede var blevet meddelt i forbindelse med de foregående undersøgelser og allerede har været genstand for en fast korrektion på 10% for produktionsårene 1999/2000-2001/2002, er korrektionssatsen blevet ændret til 15% i henhold til princippet om tilbagevendende mangler for produktionsåret 2002/2003.

Rettens bemærkninger

273 Den Hellenske Republik har fremført et niende anbringende vedrørende olivenoliesektoren, hvorefter de pålagte korrektioner var fejlagtige, begrundelsen for den anfægtede beslutning var mangelfuld, og der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Den påståede fejlagtige karakter af de pålagte korrektioner

274 Den Hellenske Republik har anfægtet begrundelsen for korrektionerne, nemlig at edb-registrene var mangelfulde, den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer, dyrkningserklæringernes manglende pålidelighed, mangler ved kontrollen på stedet af dyrkningserklæringerne, mangler ved kontrollen af møllerne og utilstrækkelig opfølgning af de af AYMEEE foreslåede sanktioner.

275 Det skal i det foreliggende tilfælde undersøges, om Den Hellenske Republik, i overensstemmelse med den tidligere nævnte retspraksis (jf. præmis 78 ovenfor), har påvist, at Kommissionens vurderinger var urigtige.

– Edb-registrenes ikke-operationelle karakter

276 Den Hellenske Republik har henvist til de databaser, der fandtes i hvert nationalt organ i forhold til deres kompetenceområde. Den har gjort gældende, at den har bevist, at registrene indeholdt alle de oplysninger, der kræves i henhold til de relevante bestemmelser, og at artikel 16 i forordning nr. 2261/84 ikke kræver, at alle registrene er centraliserede. Den Hellenske Republik har tilføjet, at Opekepe fra produktionsåret 2002/2003 har haft centraliseret adgang til edb-registrene.

277 Retten erindrer om, at edb-registrene skal indeholde visse oplysninger. I henhold til artikel 27, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 2366/98 skal disse registre, når de er decentraliserede, endvidere udformes på samme måde, være indbyrdes kompatible og centralt være tilgængelige hos det udbetalende organ og på kontrolkontoret. I henhold til ovennævnte bestemmelse, første afsnit, skal registrene gøre det muligt direkte og umiddelbart at konsultere dataene for det igangværende produktionsår og de fire sidste produktionsår (jf. præmis 250 ovenfor).

278 I det foreliggende tilfælde skal det konstateres, at Den Hellenske Republik har påberåbt sig de forskellige berørte græske databaser i de forskellige organer. Dermed godtgør den imidlertid på ingen måde, at Kommissionens konstateringer er urigtige, navnlig ikke med hensyn til registrenes manglende indbyrdes kompatibilitet. I denne henseende bemærkes, at Kommissionen ikke har kritiseret Den Hellenske Republik for at have decentraliserede registre, men den har anfægtet kompatibiliteten mellem de forskellige systemer, og det er ikke blevet påvist, at denne konstatering er urigtig. Det fremgår heller ikke af sagens akter, at der er ført bevis for Opekepes centraliserede adgang til edb-registrene i det omhandlede produktionsår 2002/2003.

279 Kommissionen har ligeledes konstateret, at edb-registrene var ufuldstændige, og at de ikke gjorde det muligt direkte og umiddelbart at konsultere dataene for det igangværende produktionsår og for de fire sidste produktionsår, nemlig produktionsårene 1998/1999-2002/2003 (jf. præmis 263 ovenfor), hvilket er i strid med artikel 27, stk. 2, i forordning nr. 2366/98.

280 Som Kommissionen har anført, kræver artikel 16 i forordning nr. 2261/84 (jf. præmis 249 ovenfor) ligeledes et lagerregnskab for alle møllerne og ikke kun for kontrollerede møller og for hver olivendyrker oplysningerne i dyrkningserklæringen og oplysninger om producerede mængder olie, som der er opnået støtte til, samt resultatet af kontrollerne på stedet, hvilket bl.a. indebærer tilstrækkeligt fuldstændige edb-registre over markerne og et lagerregnskab for samtlige møller, som i det foreliggende tilfælde manglede.

281 Den Hellenske Republik har ligeledes gjort gældende, at krydskontrollerne er blevet gennemført. Det skal bemærkes, at Kommissionen i forlængelse af de græske myndigheders oplysninger i deres skrivelse af 20. marts 2006 og afklaringerne på det bilaterale møde den 22. juni 2006 har kunnet konstatere forekomsten af krydskontroller. Det fremgår imidlertid af den sammenfattende rapport, at disse kontroller fortsat var utilstrækkelige i forhold til de gældende krav på dette område. Den Hellenske Republiks generelle udsagn anfægter derfor ikke Kommissionens konstateringer (jf. præmis 265 ovenfor).

282 Endelig afkræftes denne konklusion på ingen måde af Den Hellenske Republiks argument om, at Kommissionen selv medgav, at der var sket forbedringer.

283 Den Hellenske Republik har således ikke godtgjort, at Kommissionens vurderinger var urigtige, da den konstaterede, at edb-registrene ikke var operationelle, og dette klagepunkt skal derfor forkastes.

– Manglende færdiggørelse af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer

284 Den Hellenske Republik har henvist til de bestemmelser, der ligger til grund for fortegnelsen over olivendyrkningsarealer og GIS for oliven. Den har gjort gældende, at arbejdet med fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1638/98 var koncentreret om etablering af GIS. Den Hellenske Republik har gjort gældende, at de foretagne kontroller (administrative, på stedet, i møllerne, osv.) af 10% af producenterne, i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2 og 3, i forordning nr. 2366/98, gjorde det muligt at udligne det forhold, at fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne ikke var fuldført.

285 Retten bemærker for det første, at Den Hellenske Republik ikke har bestridt den manglende etablering af fortegnelsen over olivendyrkningsarealerne for det omhandlede produktionsår 2002/2003.

286 Dernæst har forpligtelsen til at koncentrere arbejdet med fortegnelsen over olivendyrkningsarealer om etablering, ajourføring og anvendelse af GIS, som bl.a. følger af forordning nr. 1638/98 (jf. præmis 252 ovenfor), kun suppleret forpligtelsen til at etablere en sådan fortegnelse, som påhviler producenterne i henhold til forordning nr. 154/75. Det fremgår nemlig af artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 1638/98, at GIS etableres på grundlag af dataene fra fortegnelsen over olivendyrkningsarealer (Domstolens dom af 27.10.2005, sag C-387/03, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 63, og dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 94).

287 Det fremgår af den sammenfattende rapport, at de græske myndigheder selv anså deres GIS for oliven for etableret til produktionsåret 2003/2004, hvilket indebærer, at det ikke var det til det omhandlede produktionsår 2002/2003.

288 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at der var gennemført kontroller (administrative, på stedet og i møllerne) for at udligne manglen på en etableret fortegnelse over olivendyrkningsarealer, i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 2366/98.

289 Det bemærkes imidlertid, at det øgede antal kontroller, som er fastsat i artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 2366/98, for så vidt angår de områder, for hvilke etableringen af GIS ikke er færdiggjort, tilsigter at udligne manglen på de data, som dette system kunne have tilvejebragt, såsom luftfotografier, men erstatter ikke de data, som allerede skulle have været tilgængelige (dommen af 27.10.2005 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 286 ovenfor, præmis 65, og dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 95).

290 Den Hellenske Republik har således ikke påvist, at Kommissionens konstateringer vedrørende den manglende fortegnelse over olivendyrkningsarealer var urigtige, og dette klagepunkt skal følgelig forkastes.

– Dyrkningserklæringernes manglende pålidelighed

291 Den Hellenske Republik har anfægtet Kommissionens konstatering vedrørende den identificering, der foretages inden for rammerne af dyrkningserklæringerne. Den har gjort gældende, at hver mark identificeres ved et nummer, og at for at lette kontrollen på stedet afgrænser producenterne markerne og markerer de træer, som omgiver dem. Endvidere er det muligt at verificere den dato, hvor oliventræerne blev plantet efter den 1. maj 1998, og tilmed fem-seks år efter.

292 Retten minder om, at dyrkningserklæringen, som er nødvendig ved en støtteansøgning, i henhold til artikel 2 i forordning nr. 2366/1998 skal omfatte bl.a. matrikelnumre for bedriftens olivenmarker eller af mangel på matrikel en udtømmende beskrivelse af bedriften og olivenmarkerne og for hver olivenmark antal producerende oliventræer, dominerende sort samt forekomst af vanding eller samdyrkede afgrøder. Samme forordnings artikel 4 fastsætter, at supplerende oliventræer, der er plantet efter den 1. maj 1998, skal identificeres geografisk, for at der kan ydes støtte.

293 I det foreliggende tilfælde fremgår det af Kommissionens konstateringer, at dyrkningserklæringerne for det omhandlede produktionsår indeholdt talrige mangler, som er beskrevet i den sammenfattende rapport (jf. præmis 268 ovenfor). Den Hellenske Republiks påstande godtgør imidlertid ikke, at disse konstateringer var urigtige. Navnlig afkræfter Den Hellenske Republiks argumenter ikke unøjagtigheden af de oplysninger, der er angivet i dyrkningserklæringerne, både hvad angår lokaliseringen og identificeringen af markerne. Det samme gælder for de øvrige mangler, der er påpeget i dyrkningserklæringerne, navnlig i tilknytning til oliventræerne. Som Kommissionen har understreget, var olivenmarkederne i 2002 og 2003 ikke identificeret efter et format, der var kompatibelt med LPIS, som var under opbygning, hvilket ikke er bestridt som sådan.

294 Det må derfor konstateres, at de argumenter, Den Hellenske Republik har anført for Retten, ikke er tilstrækkelige til at påvise, at Kommissionens konstateringer er urigtige.

295 Dette klagepunkt skal således forkastes.

– Manglerne ved kontrollen på stedet

296 For det første har Den Hellenske Republik gjort gældende, at kontrollen på stedet blev gennemført for mere end 10% af dyrkningserklæringerne, og at Kommissionens beregning, som førte til en smule lavere procentsats (9,91%), under alle omstændigheder udgør en ubetydelig forskel, der ikke har nogen indvirkning på udbetalingerne.

297 Retten erindrer om, at i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning nr. 2366/98 (jf. præmis 253 ovenfor) skal kontrollen på stedet i de områder, for hvilke GIS oliven endnu ikke er etableret, foretages på 10% af de samlede dyrkningserklæringer for produktionsåret 2002/2003.

298 Den Hellenske Republiks argumenter påviser ikke, at Kommissionens beregning, hvorefter en andel på mindst 10% ikke var overholdt i det foreliggende tilfælde, var urigtig.

299 For det andet har Den Hellenske Republik gjort gældende, at kontrollerne gennemførtes på tilfredsstillende vis. Ifølge den er olivendyrkeren forpligtet til at meddele oplysninger vedrørende produktionen, fordelingen af olivenolie og lagerets størrelse. Disse kombinerede oplysninger gør det muligt at krydse dyrkningserklæringen med støtteansøgningen og at afvise sidstnævnte, hvis der er tale om manglende sammenhæng.

300 Dermed har Den Hellenske Republik imidlertid ikke besvaret Kommissionens kritikpunkter, der er gengivet i den sammenfattende rapport (jf. præmis 269 ovenfor), hvoraf det fremgår, at visse efterprøvninger, f.eks. af at oplysningerne om udbytterne er sammenhængende, i henhold til artikel 28, stk. 3, i forordning nr. 2366/98 (jf. præmis 257 ovenfor), er foretaget i meget lille udstrækning. Kommissionen har endvidere kritiseret kontrollens manglende sporbarhed, navnlig manglen på kort og skitser samt utilstrækkelig kontrol og utilstrækkelig sporbarhed af kontrollen i forbindelse med optællingen af oliventræer pr. mark. Kommissionen har ligeledes kritiseret kontrollørernes uensartede holdning til ikke-producerende oliventræer for produktionsåret 2002/2003. Disse konstateringer afkræftes ikke af Den Hellenske Republiks påstande.

301 Den Hellenske Republik har derfor ikke godtgjort, at Kommissionens konstateringer vedrørende mangler ved kontrollen på stedet var urigtige. Den Hellenske Republiks argument i replikken om, at den utilstrækkelige kontrolsats ikke havde følger for udbetalingerne, kan ikke tiltrædes, da den pålagte korrektion under alle omstændigheder ikke udelukkende skyldes denne utilstrækkelighed (jf. bl.a. præmis 283, 290 og 294 ovenfor).

302 Dette klagepunkt skal derfor forkastes.

– Manglerne ved kontrollen af møllerne

303 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at kontrollørerne i forbindelse med kontrollen af møllerne tager hensyn til forskellige faktorer vedrørende bl.a. lagerregnskab, kontrol af, at listerne og registrene føres korrekt, og en sammenholdelse med oplysningerne om produktionen, elforbruget og lagerregnskabet. Denne kontrol tager ligeledes hensyn til, om der er slægtskabsbånd mellem olivendyrkerne.

304 Det skal imidlertid fastslås, at disse argumenter på ingen måde afkræfter de konstateringer, Kommissionen har fremsat i den foreliggende sag.

305 Det fremgår nemlig af den sammenfattende rapport, at Kommissionen har kritiseret Den Hellenske Republik for manglende forbindelse mellem lagerregnskabet og finansregnskabet, jf. artikel 8, litra b), første led, i forordning nr. 2366/98, og for vanskeligheden ved at foretage kontrol af sammenhængen for at sikre, at der ikke forelå en fiktiv overvurdering af de producerede mængder (jf. præmis 270 ovenfor).

306 Den Hellenske Republik har med disse påstande ikke anført nogen omstændighed, der påviser, at Kommissionens konstateringer var urigtige. I særdeleshed udgør de af kontrollørerne opstillede korrelationer ikke et svar på Kommissionens kritik i relation til konstateringen af, at lagerregnskabet ikke var forbundet med finansregnskabet. Den Hellenske Republik har heller ikke anført nogen omstændighed, der kan godtgøre, at Kommissionens påstande vedrørende de vanskeligheder, som var fremkommet ved kontrollen af møllerne, var urigtige.

307 Dette klagepunkt skal derfor forkastes.

– Utilstrækkelig opfølgning af de af AYMEEE foreslåede sanktioner

308 For så vidt angår manglende opfølgning af de af AYMEEE foreslåede sanktioner vedrørende møllerne har Den Hellenske Republik gjort gældende, at den har overholdt den retlige procedure, som giver mulighed for udsættelse af gennemførelsen indtil vedtagelsen af en endelig beslutning.

309 Det er tilstrækkeligt at konstatere, at Den Hellenske Republik ikke dermed har anfægtet forsinkelsen med hensyn til anvendelsen af sanktionerne, i strid med artikel 11a i forordning nr. 136/66 (jf. præmis 247 ovenfor), og nedsættelsen af disses niveau i forhold til de oprindelige forslag, hvilket Kommissionen havde kritiseret i det foreliggende tilfælde (jf. præmis 271 ovenfor).

310 Dette klagepunkt skal derfor ligeledes forkastes.

311 Heraf følger, at Den Hellenske Republik ikke har godtgjort, at de pålagte korrektioner var fejlagtige.

Det anvendte korrektionsniveau, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og utilstrækkelig begrundelse

312 For det første har Den Hellenske Republik anfægtet den automatiske forhøjelse af korrektionen fra 10 til 15%, som ikke tager hensyn til den betydelige forbedring af kontrollernes kvalitet. Den Hellenske Republik har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af dok. nr. VI/5330/97 og AGRI/61495/2002.

313 Retten skal indledningsvis påpege, at det følger af det ovenstående, at Den Hellenske Republik ikke har været i stand til at påvise, at Kommissionens konstateringer var urigtige (jf. præmis 274-310 ovenfor).

314 Endvidere har Den Hellenske Republik ikke bestridt, at de konstaterede mangler allerede var blevet indberettet i forbindelse med foregående undersøgelser og har været genstand for en fast korrektion på 10% for produktionsårene 1999/2000-2001/2002.

315 Det bemærkes, at artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning nr. 1258/1999 fastsætter, at Kommissionen tager hensyn til den begåede overtrædelses grovhed, når den træffer beslutning om, hvilket beløb der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering efter en konstatering af uregelmæssigheder.

316 Som tidligere anført (jf. præmis 57 ovenfor) kan gentagelsen af de pågældende uregelmæssigheder anses for en skærpende faktor, der kan begrunde forhøjelsen af den pålagte økonomiske korrektion.

317 Der kan i denne sammenhæng tages hensyn til de gennemførte forbedringer. Dok. nr. VI/5330/97 fastsætter, at manglerne anses for alvorligere, hvis medlemsstaten undlader at forbedre sin kontrol, og i dok. AGRI/61495/2002 er det anført, at Kommissionen tager hensyn til eventuelle korrigerende eller kompenserende foranstaltninger, som medlemsstaten måtte have truffet (jf. præmis 17 og 18 ovenfor).

318 Som Den Hellenske Republik har anført, har Kommissionen selv påberåbt de forbedringer, der var gennemført i forhold til de foregående produktionsår, som dette fremgår af protokollen fra mødet den 13. september 2006 angående undersøgelsen OTS/2004/05/GR.

319 I ovennævnte protokol fandt Kommissionen imidlertid ikke, at de nævnte forbedringer kunne udligne de påpegede svagheder. Navnlig ansås forekomsten af krydskontrol og centraliserede registre for fortsat at befinde sig på et alment niveau uden at give mulighed for systematisk kontrol og krydskontrol af markerne, og deres indhold ansås ikke for at være i overensstemmelse med lovgivningen. Endvidere havde visse påpegede mangler ikke været genstand for forbedringer, såsom kontrollen af møllerne og opfølgningen af AYMEEE's anbefalinger.

320 Til trods for de påpegede forbedringer forelå der således fortsat mangler, og de vedrørte hovedkontrollerne. I denne forbindelse skal der erindres om, at såfremt en eller flere hovedkontroller ikke var blevet gennemført eller var blevet gennemført så mangelfuldt eller så sjældent, at de ikke kan lægges til grund for at bedømme, om en ansøgning er støtteberettiget, eller for at forebygge

uregelmæssigheder, er Kommissionen berettiget til at vurdere, at der foreligger en høj risiko for betydelige tab for EUGFL (jf. i denne retning dommen af 27.10.2005 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 286 ovenfor, præmis 105).

321 Den omstændighed, at forbedringer er konstateret, medfører ikke, at Den Hellenske Republik kan hævde, at den tidligere anvendte korrektionssats på 10% ikke kunne forhøjes i det foreliggende tilfælde, navnlig på baggrund af de påpegede uregelmæssigheders art, deres betydelige indvirkning på bedømmelsen af, om udgifterne var berettigede og deres tilbagevendende karakter.

322 Det følger af det ovenstående, at under omstændighederne i det foreliggende tilfælde er forekomsten af visse påpegede forbedringer ikke uforenelig med en forhøjelse af korrektionssatsen for at tage hensyn til gentagne konstaterede mangler og den øgede risiko for finansielle tab for EUGFL.

323 Heraf følger, at klagepunktet om tilsidesættelse af Kommissionens retningslinjer i henhold til dok. nr. VI/5330/97 og AGRI/61495/2002 skal forkastes.

324 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at Kommissionen i slutningen af protokollen af 13. september 2006 angående den anden undersøgelse, på grund af de konstaterede forbedringer, afstod fra muligheden for at anvende bestemmelserne om gentagne utilstrækkeligheder ved kontrolsystemet for perioden 2002/2003.

325 Det bemærkes, at efter det bilaterale møde af 22. juni 2006 vedrørende den anden undersøgelse nævnes det i protokollen af 13. september 2006, at Kommissionen »ikke i denne fase af proceduren ser nogen grund til at nedsætte den faste korrektion, der er anvendt i de foregående år, selv om den på grund af de konstaterede forbedringer i udbyttekontrollen og krydskontrollen afstår fra muligheden for at anvende bestemmelserne om gentagne utilstrækkeligheder ved kontrolsystemet for perioden 2002/2003 (dok. AGRI 60637/2006)«.

326 Til forskel fra ovennævnte protokol nævner protokollen af 17. februar 2006 vedrørende den første undersøgelse med referencen OTS/2004/02 imidlertid udtrykkeligt, at Kommissionen ikke i denne fase udelukkede at anvende bestemmelserne om gentagelsestilfælde.

327 Endvidere bemærkes, at artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999 foreskriver, at Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang, efter at have fulgt en udførlig kontradiktorisk proces. Hvis vurderingen efter denne procedure adskiller sig fra den, som en tidligere procedure havde ført til, er det med føje, at Kommissionen fastsætter det beløb, der skal udelukkes, på grundlag af dens seneste vurdering. I modsat fald kunne Kommissionen ikke sikre, at EUGFL kun finansierer de interventioner, som gennemføres i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne inden for rammerne af den fælles markedsordning for landbruget (dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 175).

328 I skrivelsen af 10. august 2007, som blev affattet efter protokollen af 13. september 2006 og var fælles for de to undersøgelser, blev anvendelsen af bestemmelserne om gentagelsestilfælde gjort gældende og grundene hertil anført. Den endelige beslutning af 6. august 2008 bekræfter anvendelsen af bestemmelserne om gentagelsestilfælde. Forligsorganet har selv anerkendt, at beslutningen om at påberåbe gentagne svagheder for at øge korrektionssatsen i det foreliggende tilfælde ikke stred mod en streng fortolkning af dok. AGRI/61495/2002/GR.

329 Argumentet om Kommissionens godtagelse i protokollen af 13. september 2006 afkræfter følgelig ikke konklusionen om, at de påpegede forbedringer i det foreliggende tilfælde ikke hindrede anvendelsen af en korrektionssats på 15%.

330 For så vidt som Den Hellenske Republik har anfægtet, at risikoen var blevet større for EUGFL, skal det bemærkes, at hvad angår korrektionsniveauet påhviler det medlemsstaten at godtgøre, at Kommissionen har begået en fejl ved beregningen af den økonomiske virkning af de konstaterede uregelmæssigheder (Domstolens dom af 18.3.1999, sag C-59/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 1683, præmis 55, dommen af 20.9.2001 i sagen Belgien mod Kommissionen, nævnt i præmis 73 ovenfor, præmis 37, og dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 168). Det skal i den foreliggende sag fastslås, at Den Hellenske Republik ikke har underbygget sine påstande.

331 Den Hellenske Republik har endvidere gjort gældende, at den i det foreliggende tilfælde anvendte forhøjelse var automatisk og uden særlig begrundelse.

332 I denne henseende bemærkes, at forhøjelsen af korrektionssatsen til 15% ikke skal anvendes automatisk, men alene efter en undersøgelse af medlemsstatens eventuelle korrigerende eller kompenserende foranstaltninger og under hensyntagen til de gennemførte forbedringer (jf. i denne retning Rettens dom af 31.3.2011, sag T-214/07, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 90). Endvidere anses begrundelsen for en beslutning for tilstrækkelig, når den stat, som beslutningen er rettet til, har været snævert inddraget i beslutningens tilblivelse og kendte grundene til, at Kommissionen ikke fandt, at EUGFL skulle afholde det omtvistede beløb (jf. den ovenfor i præmis 73 nævnte retspraksis).

333 I det foreliggende tilfælde er det tilstrækkeligt at bemærke, at de gentagne mangler, der er konstateret, blev fremhævet under den kontradiktoriske procedure, som Den Hellenske Republik deltog i (jf. præmis 326-328 ovenfor).

334 Under ovennævnte procedure blev det anført (jf. præmis 319 ovenfor), at de forbedringer, der var gennemført vedrørende krydskontrol og centraliserede registre fortsat, var utilstrækkelige.

335 Heraf følger, i modsætning til hvad Den Hellenske Republik har gjort gældende, at begrundelsen for den anfægtede beslutning er tilstrækkelig i henhold til den ovenfor i præmis 73 nævnte retspraksis.

336 Den Hellenske Republik har endvidere gjort gældende, at den anvendte korrektion er uforholdsmæssig.

337 Det fremgår i denne henseende af fast retspraksis, at Kommissionen kan afvise at afholde alle de afholdte udgifter, hvis den konstaterer, at der ikke findes tilstrækkelige kontrolmekanismer (jf. i denne retning Domstolens dom af 24.2.2005, sag C-318/02, Nederlandene mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 45).

338 Det fremgår i det foreliggende tilfælde, at de af Kommissionen påpegede mangler vedrører vigtige dele af kontrolsystemet samt udførelsen af kontroller, som er vigtige for fastlæggelsen af, om udgifterne er berettigede, og det kunne således med rimelighed konkluderes, at risikoen for tab for EUGFL var betydelig.

339 Korrektionssatsen på 15% af de pågældende udgifter kan følgelig ikke anses for at være for høj og uforholdsmæssig i det foreliggende tilfælde.

340 Det fremgår af alt det ovenstående, at Den Hellenske Republiks argumenter ikke viser, at Kommissionen med urette har anvendt en korrektionssats på 15%, eller at den har tilsidesat sin begrundelsespligt i denne henseende.

341 Dette anbringende skal derfor forkastes i sin helhed.

342 Heraf følger, at samtlige anbringender mod de finansielle korrektioner, der er anvendt i olivenoliesektoren, skal forkastes.

6. *Det tiende og ellevte anbringende om de korrektioner, der er anvendt på udgifterne i sektoren for finansrevision*

Fællesskabslovgivning

Betalingsfrister

343 Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96 af 16. februar 1996 om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremsende, og om månedlig bogføring af de udgifter, der finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUGFL), og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2776/88 (EFT L 39, s. 5), fastsætter i fjerde betragtning:

»[I] EU-bestemmelserne på landbrugsområdet er der fastsat en række frister for medlemsstaternes betaling af støtte til modtagerne; enhver ubegrundet betaling efter fristernes udløb betragtes derfor som en uregelmæssig udgift, for hvilken der i princippet ikke kan udbetales forskud på de bogførte udgifter; for at regulere de finansielle virkninger i forhold til forsinkelsens længde, bør forskuddene dog nedsættes i forhold til omfanget af den konstaterede overskridelse.«

344 Artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96, som ændret, bestemmer:

»1. På grundlag af de oplysninger, der er fremsendt efter artikel 3, træffer Kommissionen beslutning og udbetaler de månedlige forskud på bogføringen af udgifterne, jf. dog artikel 14 i forordning nr. 2040/2000.

2. Enhver udgift, der betales efter udløbet af de foreskrevne terminer eller frister, vil blive bogført i nedsat omfang i forbindelse med forskuddene efter følgende regler:

a) [F]or indtil 4% af det beløb, der er betalt inden for terminerne og fristerne, foretages der ingen nedsættelse, idet antallet af måneder, forsinkelsen andrager, ikke har nogen indflydelse.

b) [E]fter udnyttelsen af marginen på 4% nedsættes enhver supplerende udgift, der betales med en forsinkelse på:

— indtil en måned med 10%

— indtil to måneder med 25%

— indtil tre måneder med 45%

— indtil fire måneder med 70%

— fem måneder og derover, med 100%.

Hvis der er særlige forvaltningsbetingelser for visse foranstaltninger, kan Kommissionen dog midlertidigt fastsætte lempeligere betingelser.

De i denne artikel omhandlede nedsættelser skal ske under overholdelse af reglerne i artikel 14 i forordning (EF) nr. 2040/2000.«

Betalingsfrister for så vidt angår dårligt stillede områder

345 Artikel 51 i Kommissionens forordning (EF) nr. 817/2004 af 29.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 153, s. 30, berigtigelse i EUT 2004 L 231, s. 24), som bl.a. omfatter støtte til dårligt stillede områder, har følgende ordlyd:

»1. Ændringer af programmeringsdokumenter for udvikling af landdistrikterne og enhedsprogrammeringsdokumenter for mål 2 for så vidt angår de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, skal være behørigt begrundet, navnlig på grundlag af følgende oplysninger:

a) årsagerne og eventuelle gennemførelsesvanskeligheder, som kan nødvendiggøre ændringer af programmeringsdokumentet

b) ændringernes forventede virkninger

c) følgerne for finansieringen og for kontrollen af, at forpligtelserne overholdes.

2. Kommissionen godkender efter proceduren i […] alle ændringer af programmeringsdokumenterne for udvikling af landdistrikterne, af finansieringsplanen, som er knyttet til den beslutning, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, i nærværende forordning, samt af enhedsprogrammeringsdokumenterne for mål 2 for så vidt angår de foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der finansieres af EUGFL, Garantisektionen, når ændringerne:

a) har konsekvenser for de prioriterede felter

b) berører støtteforanstaltningers hovedtræk som omhandlet i bilag II

c) berører det samlede maksimumsbeløb for EF-støtten […]

d) berører fordelingen af rammebeløbet på foranstaltningerne i programmeringsdokumentet, når rammebeløbet overskrider:

— 15% af de samlede støtteberettigede omkostninger ved det pågældende program for den samlede programmeringsperiode, hvis EF-bidraget er baseret på de samlede støtteberettigede omkostninger

— 20% af de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til det pågældende program for den samlede programmeringsperiode, hvis EF-bidraget er baseret på de støtteberettigede offentlige udgifter

idet beregningsgrundlaget er den sidste kolonne (i alt) i den finansieringsplan, der er knyttet til Kommissionens beslutning om godkendelse af programmeringsdokumentet […], efter eventuelle ændringer.

3. De i stk. 2 omhandlede ændringer forelægges Kommissionen i form af et enkelt forslag pr. program og højst en gang pr. kalenderår.

Første afsnit anvendes ikke:

a) hvis der foretages ændringer, som er nødvendige på grund af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder, der har stor indvirkning på medlemsstatens programmering

b) hvis den finansieringsplan, der er knyttet til den beslutning, der er omhandlet i artikel 48, stk. 1, ændres som følge af en ændring af et regionalt programmeringsdokument for udvikling af landdistrikterne.

4. Ændringer af finansiel karakter, der ikke er omfattet af stk. 2, [litra] d), samt ændringer af satsen for EF-bidraget som omhandlet i bilag II, punkt 9, nr. 2, litra B, indberettes til Kommissionen, herunder den finansielle oversigt ændret efter bilag II, punkt 8. De træder i kraft fra den dato, hvor Kommissionen modtager dem.

Ændringer af finansiel karakter, som omhandlet i første afsnit, må sammenlagt i et kalenderår ikke overstige de lofter, der er fastsat i stk. 2, [litra] d).

5. Andre ændringer end dem, der er nævnt i stk. 2 og 4, indberettes til Kommissionen, senest tre måneder før de træder i kraft.

en ændring kan træde i kraft tidligere, hvis Kommissionen inden udløbet af fristen på tre måneder underretter medlemsstaten om, at den meddelte ændring er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne .

Hvis den meddelte ændring ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, underretter Kommissionen medlemsstaten herom, og den i første afsnit nævnte frist på tre måneder suspenderes, indtil Kommissionen modtager en ændring, der svarer til de gældende regler.«

Den sammenfattende rapport

346 Den sammenfattende rapport redegør for tre undersøgelser med referencerne FA/2005/70/GR, FA/2006/108/GR og FA/2006/137/GR. Kommissionen meddelte resultaterne heraf henholdsvis i januar, april og august 2006. Efter en skriftveksling mellem Kommissionen og Den Hellenske Republik om hver af procedurerne, efter en fælles invitation af 15. januar 2007 til et bilateralt møde og afholdelsen af dette møde, fremsendte Kommissionen ved skrivelse af 28. juni 2007 protokollen fra mødet for hver procedure. Ved tre skrivelser af 24. januar 2008 meddelte Kommissionen formelt Den Hellenske Republik sine konklusioner. I forlængelse af forligsorganets udtalelse 08/GR/360 af 10. juli 2008, som er fælles for de tre procedurer, meddelte Kommissionen Den Hellenske Republik sin endelige beslutning ved skrivelser af 8. oktober, 6. oktober og 19. september 2008.

347 Med hensyn til undersøgelsen med referencen FA/2005/70/GR konstaterede Kommissionen dels, at udgiftsloftet var blevet fastsat til 115 770 000 EUR, mens de samlede udgifter androg 121 992 923,70 EUR, hvilket førte til en overskridelse på 6 222 923,70 EUR. I henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning nr. 817/2004 skal ændringer af finansiel karakter, der ikke er omfattet af artikel 51, stk. 2, i den nævnte forordning, indberettes til Kommissionen og træder i kraft efter den dato, hvor Kommissionen modtager dem. Den Hellenske Republik havde først indberettet denne ændring til Kommissionen den 29. september 2004. Beløbet på 6 222 923,70 EUR var derfor ikke støtteberettiget, da udbetalingerne var gennemført, før anmodningen om ændring blev indgivet til Kommissionen. Argumentet om, at det samlede beløb, som udbetaltes i 2004 (dvs. 125,6 mio. EUR), var lavere end det det beløb, der var angivet i finansoversigten for 2004 (145 mio. EUR), kunne ikke godtages, da beløbet på 145 mio. EUR svarede til det samlede beløb, der var disponibelt for programmet og derfor ikke kunne tages i betragtning til en specifik foranstaltning.

348 I forbindelse med undersøgelsen med referencen FA/2006/108/GR blev der konstateret forsinkelser med hensyn til de udbetalinger, der er foretaget i løbet af regnskabsåret 2005 vedrørende markafgrøder og supplerende udbetalinger i oksekødssektoren. For at undgå dobbelte korrektioner

med de faste korrektioner, der var pålagt for samme regnskabsår og samme budgetpost, blev korrektionen nedsat. Det endelige beløb var 4 521 536,62 EUR, som tog hensyn til de allerede anvendte faste korrektioner for at undgå dobbelte korrektioner.

Rettens bemærkninger

349 Den Hellenske Republik har fremført et tiende anbringende om undersøgelsen med referencen FA/2005/70/GR og et ellevte anbringende om undersøgelsen med referencen FA/2006/108/GR.

Det tiende anbringende om undersøgelsen med referencen FA/2005/70/GR om tilsidesættelse af reglerne for proceduren for regnskabsafslutning og af forordning nr. 817/04, om begrundelsesmangel og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

350 Den Hellenske Republik har anfægtet korrektionen vedrørende dårligt stillede områder, som var pålagt for overskridelse af det finansielle loft, og har gjort gældende, at Kommissionen var blevet underrettet om den pågældende ændring, og at det beløb, med hvilket loftet blev overskredet, fortsat var en støtteberettiget udgift, da det samlede beløb, som udbetaltes i regnskabsåret, ikke var overskredet.

351 Retten bemærker, at Den Hellenske Republik ikke har bestridt, at det udgiftsloft, der oprindeligt var fastsat til dårligt stillede områder, var blevet overskredet med 6 222 923,70 EUR (jf. præmis 347 ovenfor).

352 Det fremgår endvidere af den sammenfattende rapport, som er ubestridt i denne henseende, at denne ændring var omfattet af artikel 51, stk. 4, i forordning nr. 817/2004, som fastsætter, at ændringer af finansiel karakter skal meddeles Kommissionen og træder i kraft fra den dato, hvor Kommissionen modtager dem.

353 Det fremgår af sagens akter, bl.a. af den sammenfattende rapport, at denne overskridelse skyldes en ændring, om hvilken Kommissionen blev underrettet den 29. september 2004, og at de pågældende udgifter var blevet gennemført før indberetningen til Kommissionen, hvilket blev bekræftet under retsmødet og opført i retsmøderapporten.

354 De udgifter, der er foretaget til et beløb, som overskrider den oprindelige tildeling til den pågældende foranstaltning før den 29. september 2004, kan således ikke anses for at være foretaget efter Fællesskabets regler.

355 I henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning nr. 817/2004, der er relevant i dette tilfælde, er Kommissionens godkendelse, som Den Hellenske Republik har anført, ganske vist ikke nødvendig, for at den pågældende ændring træder i kraft.

356 Selv om denne bestemmelse kun fastsætter, at Kommissionen skal underrettes om ændringer af finansiel karakter af orienteringshensyn, er betingelserne for den indberetning, bestemmelsen fastsætter, imidlertid ikke blevet iagttaget i det foreliggende tilfælde.

357 Den Hellenske Republiks argument om, at forordning nr. 817/2004 tillader medlemsstaterne at ændre programmeringsdokumenterne og finansoversigterne, afkræfter ikke denne konklusion. Bestemmelserne i forordning nr. 817/2004 sætter netop rammerne for mulighederne for ændringer, både med hensyn til indhold og med hensyn til den procedure, der skal følges, og Den Hellenske Republik har ikke påvist, at Kommissionens konstatering af, at artikel 51, stk. 4, i forordning nr. 817/2004 ikke var blevet iagttaget, er urigtig.

358 Den Hellenske Republiks klagepunkt om, at den endelige rapport ikke indeholdt nogen begrundelse vedrørende dårligt stillede områder, og at den anfægtede beslutning var utilstrækkeligt begrundet, skal ligeledes forkastes.

359 Den Hellenske Republik har nemlig været snævert inddraget i denne beslutnings tilblivelse, og i forbindelse med skriftvekslingen med Kommissionen blev såvel den pågældende korrektions beløb som retsgrundlag (artikel 51, stk. 2 og 4, i forordning nr. 817/2004) angivet. Den Hellenske Republik kendte således årsagerne til den anfægtede beslutning, som derfor skal anses for tilstrækkeligt begrundet på baggrund af den tidligere angivne relevante retspraksis (jf. præmis 73 ovenfor).

360 Endelig har Den Hellenske Republik gjort gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat. Den har hævdet, at loftet er blevet overskredet for så vidt angår dårligt stillede områder, men at det samlede loft, der var fastsat til programmet for udvikling af landdistrikterne for 2004, ikke er overskredet, og EUGFL led noget tab.

361 Retten erindrer om, at artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1258/1999 fastsætter, at foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne uden for mål 1-programmer, som foretages efter Fællesskabets regler, finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra c), i nævnte forordning.

362 Endvidere finansierer EUGFL ifølge fast retspraksis udelukkende interventioner, der foretages efter Fællesskabets regler inden for rammerne af de fælles markedsordninger for landbruget. Alle andre udbetalte beløb, især beløb, som de nationale myndigheder fejlagtigt har ment sig bemyndiget til at udbetale inden for rammerne af den fælles markedsordning, påhviler derfor medlemsstaterne (jf. i denne retning og analogt Domstolens dom af 18.4.2002, sag C-332/00, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 3609, præmis 44 og 45; jf. ligeledes i denne retning og analogt Domstolens dom af 24.3.1988, sag 347/85, Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, Sml. s. 1749, præmis 52 og 53).

363 Som konstateret ovenfor i præmis 354 og 356, var udgiftsloftet vedrørende dårligt stillede områder imidlertid overskredet, og Kommissionen blev ikke underrettet herom i henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning nr. 817/2004.

364 Da Kommissionen havde konstateret denne uregelmæssighed, kunne den således med føje vedtage den anfægtede beslutning, på trods af Den Hellenske Republiks argument om, at det samlede loft, der var fastsat til programmet for udvikling af landdistrikterne for 2004, ikke var overskredet. Det bemærkes, at for at sikre effektiviteten af støtteordningen for udviklingen af landdistrikterne og gennemførelsen af dens mål er det vigtigt, at de støtteberettigede foranstaltninger er i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser, og at medlemsstaterne samarbejder med henblik på at opnå dette resultat ved overholdelse af de normative bestemmelser i de forordninger, som fastsætter reglerne for støtten til udvikling af landdistrikterne, hvilket resultat ikke opnås, hvis medlemsstaterne kunne foretage omfordeling af midlerne i strid med de gældende bestemmelser (jf. i denne retning Rettens dom af 30.9.2009, Nederlandene mod Kommissionen, nævnt i præmis 73 ovenfor, præmis 118).

365 Det må derfor konkluderes, at Kommissionen ikke har tilsidesat proportionalitetsprincippet.

366 Det tiende anbringende skal derfor forkastes.

Det ellevte anbringende om undersøgelsen med referencen FA/2006/108/GR om tilsidesættelse af reglerne for regnskabsafslutning, fejlagtig anvendelse af forordning nr. 296/96, urigtig vurdering af de faktiske forhold, begrundelsesmangel og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

367 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at de forsinkede udbetalinger for markafgrøder skyldes undersøgelsen af klager, som blev taget til følge, og for oksekød, at der skete udligning med de efterfølgende udbetalinger.

368 Det bemærkes, at de udgifter til finansiering, som afholdes af EUGFL, skal beregnes ud fra en antagelse om, at de frister, der er fastsat i bestemmelserne på landbrugsområdet, overholdes. Når de nationale myndigheder udbetaler støtten efter fristens udløb, belaster de følgelig EUGFL, som det fremgår af fjerde betragtning til forordning nr. 296/96, med uregelmæssige og dermed ikke-støtteberettigede udgifter (jf. i denne retning Domstolens dom af 28.10.1999, sag C-253/97, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7529, præmis 126, og Rettens dom af 12.9.2007, sag T-243/05, Grækenland mod Kommissionen, Sml. II, s. 3475, præmis 116).

369 I henhold til artikel 4 i forordning nr. 296/96 (jf. præmis 344 ovenfor) vil enhver udgift, der betales efter udløbet af de foreskrevne terminer eller frister, blive bogført i nedsat omfang i forbindelse med forskuddene i henhold til reglerne i ovennævnte artikel. Det er kun, hvis de forsinkede udbetalinger ikke overskrider 4% af det beløb, der er betalt inden for terminerne og fristerne, at der ikke foretages nogen nedsættelse, idet antallet af måneder, forsinkelsen andrager, ikke har nogen indflydelse.

370 Det bemærkes, at Den Hellenske Republik i det foreliggende tilfælde ikke har anfægtet forekomsten af betalingsforsinkelser og heller ikke, at de for sent udbetalte beløb oversteg denne margin på 4%.

371 Den Hellenske Republik har således hverken godtgjort, at Kommissionens har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske forhold eller tilsidesat forordning nr. 296/96 eller reglerne for proceduren for regnskabsafslutning.

372 Den Hellenske Republik har gjort gældende, at den pågældende korrektion burde have været specifikt begrundet.

373 Det fremgår imidlertid af sagsakterne, at de grunde, der anførtes ved Retten for at begrunde betalingsfristerne, var blevet forelagt Kommissionen ved skrivelse af 3. juli 2006 og afvist af denne, idet de anførte begrundelser ikke kunne berettige betalingsforsinkelserne. Protokollen fra det bilaterale møde angiver endvidere, at korrektionen blev opretholdt af den grund, at da der var tale om retssager, måtte marginen på 4% være tilstrækkelig. Med hensyn til korrektionerne vedrørende oksekødssektoren fremgår det af den administrative procedure, at Kommissionen nedsatte korrektionsbeløbet for overskridelse af betalingsfristerne med henblik på at undgå dobbelt korrektion, og at Kommissionen tog hensyn til dette i forbindelse med de forsinkede udbetalinger. I den sammenfattende rapport findes en udførlig oversigt over den finansielle indvirkning af allerede foretagne fradrag i de forsinkede udbetalinger.

374 Den Hellenske Republik, som har været snævert inddraget i den anfægtede beslutnings tilblivelse, kendte således årsagerne til, at Kommissionen fandt, at den pågældende korrektion var velbegrundet. Den Hellenske Republik har i øvrigt ikke anført nogen grund eller noget retsgrundlag til støtte for kravet om en mere specifik begrundelse end den, der kræves i henhold til den ovenfor nævnte faste retspraksis (jf. præmis 73 ovenfor). Heraf følger, at klagepunktet om manglende begrundelse skal forkastes.

375 Den Hellenske Republik har ligeledes gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen anvendte den i forordning nr. 296/96 fastsatte korrektionsskala uden at udøve sin skønsbeføjelse.

376 Som Kommissionen har påpeget, tillægger artikel 4, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 296/96 imidlertid ikke Kommissionen en skønsbeføjelse.

377 Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 296/96 tillader ganske vist Kommissionen at anvende lempeligere betingelser, hvis der er særlige forvaltningsbetingelser, eller hvis medlemsstaten kan påvise begrundelser herfor.

378 Det drejer sig imidlertid om en bestemmelse, der indfører en undtagelse, og som derfor skal fortolkes restriktivt (dommen af 12.9.2007 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 368 ovenfor, præmis 115).

379 Det påhviler desuden Den Hellenske Republik at påvise, at betingelserne i artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 296/96 er opfyldt, dvs. at bevise, at der er særlige forvaltningsbetingelser i forbindelse med visse foranstaltninger, eller at forelægge velbegrundede begrundelser. Den Hellenske Republik skal navnlig påvise, at forsinkelserne ikke har overskredet rimelige grænser (jf. i denne retning Domstolens dom af 18.9.2003, sag C-331/00, Grækenland mod Kommissionen, Sml. I, s. 9085, præmis 117, og dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 372).

380 I det foreliggende tilfælde påhvilede det således Den Hellenske Republik at påvise forekomsten af tidligere klager vedrørende markafgrøder, og at undersøgelsen af disse begrundede de forsinkede udbetalinger (jf. i denne retning dommen af 11.6.2009 i sagen Grækenland mod Kommissionen, nævnt i præmis 63 ovenfor, præmis 375). Dette er imidlertid ikke tilfældet i denne sag. Den Hellenske Republik har heller ikke begrundet betalingsforsinkelserne i forbindelse med udligningerne i oksekødssektoren.

381 Klagepunktet om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet skal derfor forkastes.

382 Endelig har Den Hellenske Republik gjort gældende, at EUGFL ikke har lidt noget tab, eftersom en nedsættelse af beløbet på 4 678 975,85 EUR var blevet anvendt i henhold til forordning nr. 296/96 i forbindelse med forskudsudbetalingerne, dvs. et højere beløb end den endelige korrektion.

383 Dette argument kan imidlertid ikke tiltrædes. Som Retten allerede har erindret om (jf. præmis 368 ovenfor), skal udgifter til finansiering, som afholdes af EUGFL, beregnes ud fra en antagelse om, at fristen overholdes. Når de græske myndigheder følgelig betaler efter fristens udløb, belaster de EUGFL med ikke-støtteberettigede udgifter (jf. i denne retning dommen af 28.10.1999 i sagen Italien mod Kommissionen, nævnt i præmis 368 ovenfor, præmis 126, og Rettens dom af 20.6.2006, sag T-251/04, Grækenland mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 78). Argumentet om, at den endeligt pålagte korrektion (4 521 536,62 EUR) er lavere end det oprindeligt foretagne fradrag (4 678 975,85 EUR), er irrelevant i denne henseende.

384 Af det ovenstående følger, at det ellevte anbringende skal forkastes.

385 Kommissionen bør derfor frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

386 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Den Hellenske Republik har tabt sagen, tilpligtes denne at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.

Forwood Dehousse Schwarcz

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. januar 2013.

Underskrifter